

Sökaren

– tidskrift för livsfrågor –

Right Livelihood Award-pristagare 2007: fr v Dekha Ibrahim Abdi från Kenya, en representant för Grameen Shakti i Bangladesh, Dirpal Barua från Grameen Shakti, Jakob von Uexkull, Christopher Weeramantry från Sri Lanka, Louise och Percy Schmeiser från Kanada.
Foto: Karl Gabor.

Right Livelihood Award delades ut första gången 1980 efter en idé och med grundpengar från utlandssvensken Jakob von Uexkull. Det var en annan sorts kunskap än nobelpristagarnas, som Jakob ville belöna, nämligen sådan kunskap som är väsentlig för lösningen av världens verkliga problem i nutiden.

”Alternativa nobelpriset” 2007

För praktiska lösningar på vår tids globala utmaningar

Reportage ÅSA FREIJ

2007 års Right Livelihood-pris, det som i folkmun kommit att kallas ”Alternativa nobelpriset”, delades som vanligt av fyra pristagare. Och detta år utdelades priset till fyra mottagare som ”utvecklat praktiska lösningar på vår tids viktiga globala utmaningar”.

De som delade på de två miljoner kronorna, var Christopher Weeramantry från Sri Lanka ”för sitt livslånga banbrytande arbete för att stärka och bredda folkrätten i teori och praxis”, Dekha Ibrahim Abdi från Kenya ”för att ha visat hur religiösa och andra motsättningar i olika etniska och kulturella situationer kan lösas och, även efter våldsamma konflikter, ledas till försoning genom en samarbetsprocess för fred och utveckling”, Percy och Louise Schmeiser från Kanada ”för sitt mod att försvara biologisk mångfald och bönders rättigheter, och för att de ifrågasätter dagens miljömässigt och moraliskt snedvridna tolkning av patentlagar” samt företaget Grameen Shakti i Bangladesh ”för att de erbjuder miljövänlig belysning och energi till tusentals byar i Bangladesh, vilket främjar hälsa, utbildning och produktivitet”.

Bakgrund och nutid

Right Livelihood Award delas varje år ut av stiftelsen Right Livelihood Award Foundation, nu för 27:e gången.

Mannen bakom idén och grundaren av priset är utlands-svensken Jakob von Uexkull, som först erbjöd en anseelig summa pengar till Nobelstiftelsen för att den skulle kunna dela ut ännu ett pris, ett som verkligen motsvarade Alfred Nobels vilja: ett pris till dem som gjort ”mesta möjliga nytta för mänskligheten”, alltså främjat överlevnad, fred, god miljö, mänskliga rättigheter och rättvisa”.

Sedan Nobelstiftelsen tackat nej, bildade Jakob en egen stiftelse, som delade ut priset första gången 1980 under en enkel ceremoni i en billig lokal i Stockholm; den gången gick det till en egyptisk arkitekt och The Farm-kollektivet i USA. Den festmat som erbjöds den gången var – groddmackor. Från media kom Svenska Dagbladets idagsida och Sökaren, representerad av samma reporter som nu.

Under åren har priset blivit mer känt, och dess anseende har ökat. Jakob har också själv fått motta utmärkelser och blivit internationellt uppmärksammat.

Varför kött och alkohol?

Sedan flera år har prisceremonin en värdig inramning genom att den hålls i Gamla riksdagshuset och även stöds av en särskild förening, SÄRLA, bestående av riksdagsledamöter från alla partier. Och

festmaten är inte längre groddmackor utan en exklusiv supé, som innehåller kötträtter och alkoholdrycker.

– Vi måste ha en viss feststandard, säger arrangörerna.

Men, undrar denne reporter, ingår inte vegetarism i rätt levnadssätt? En areal föder ju långt fler vegetarianer än köttätare, eftersom för de senare går maten via djur, som då också skall födas.

I Nobels testamente står det att de skall belönas som *under året* gjort mänskligheten den största nyttan inom vissa områden. Detta har inte kunnat följas av Nobelpriskommittén, och inte heller följs det av Right Livelihood Award Foundation. Det som belönas är verksamheter som pågått under flera år, vilket är nästan ofrånkomligt.

Ceremoni enligt tradition

Right Livelihood Award delas, som sagt, ut i Gamla riksdagshuset. En för Sveriges folk representativ person håller ett öppningsanförande. I år var det 2:e vice talmannen Birgitta Sellén. En representant för stödföreningen i riksdagen för Right Livelihood Award Foundation talar också inledningsvis. I år var det Sven Bergström. Några väl valda ord sades också av jur. dr Peter Nobel som framhöll hur för länge sedan, då Sokrates gick omkring på Atens gator och pratade filosofi med folk, han och andra filosofer kallade människor som inte intresserade sig för sin omvärld och såg sitt ansvar för den, för idioter. Som idiot klassades den som bara såg sitt eget kortsiktiga och ytliga välbefinnande. Utan att peka ut någon var pekpinnen mot dagens utsugande och giriga maktmissbrukare tydlig. Det är följderna av dessas verksamhet som människor i Right Livelihoods anda försöker begränsa. Peter Nobel sa rakt ut att det är klar idioti det vi nu ser, när girighet och ansvarslöshet hotar att totalt förstöra allt det som mänskligheten är beroende av för sin överlevnad.

Viktigt tal av Jakob von Uexkull

Ett viktigt inledningstal hölls som vanligt av Jakob von Uexkull, med sakligt och skrämmande innehåll, dock i år förvånansvärt litet om det klimathot som det talats så mycket om under året. Förklaringen är att det gjorde Jakob redan förra året, som alltid steget före. Då påpekade han att situationen i världen är allvarigare än den någonsin varit; förr har det funnits en möjlighet till diskussion med människor om de förstörande faktorerna – men nu: hur talar man med smältande glaciärer?

Jakob knöt dock an till vad han sa förra året och framhöll hur de destruktiva krafter som slagits om de ekonomiska tättositionerna nu kommer att tvingas slåss tillsammans mot den gemensamma fienden, klimatförändringarna.

Han gör allt vad han kan för att upplysa och påverka. Ett stort problem är att vanligt folk är för litet insatta, menade han. Och då kan de inte heller påverka.

Dekha Ibrahim Abdi är en globalt engagerad fredsarbetare från Kenyas landsbygd, som med mjukhet i kombination med kompromisslöshet och en stark andlig livssyn agerat framgångsrikt med konfliktlösningar i många länder.

Hon har själv sina andliga rötter i Islam, men hon är uppväxt tillsammans med människor som hört till andra religioner och har med sin vidsyn och intelligens fått stor förståelse för skillnader på ytan mellan människor som dock har stora likheter på djupare plan. Och det är vad som förenar oss människor av djupt känd etik, som är hennes utgångspunkt.

Redan som barn skapade hon och några av hennes kamrater liksom en fristad mellan olika grupper som var i konflikt med varandra. De vägrade att välja sida.

1992 startade hon och andra kvinnor, med stöd av några män, en gräsrotsrörelse för fred, The Wajir Peace Committee, med representanter för olika grupper som vanligtvis inte samarbetar.

De ville ge vanligt folk röst i konflikter som annars hanteras över vanliga människors huvuden.

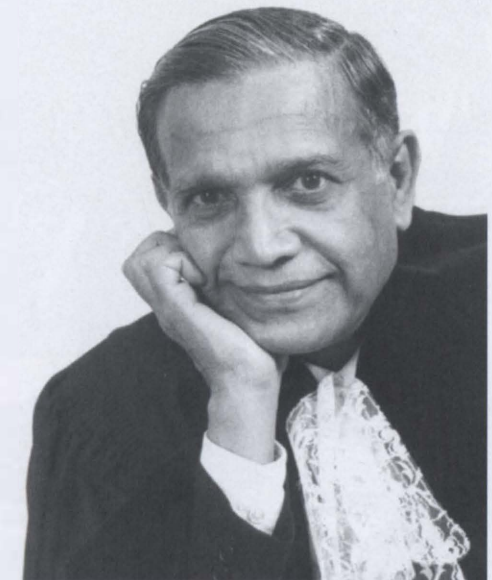
Det som började lokalt i Kenya pred sig över hela landet och till andra länder, främst i Afrika. Dekha är nu en efterfrågad talare, utbildare och opinionsbildare i många länder, även utanför Afrika. Hon är också en drivande kraft i en mängd olika fredsprojekt och organisationer, och hon inspirerar olika yrkesgrupper, såsom advokater, vetenskapsmän och politiker att samarbeta för fred och konfliktlösning. Hon är också rådgivare åt regeringen.

Till den ”lilla människan” med den goda viljan, som aldrig trott sig kunna dra igång något betydelsefullt för att göra världen bättre, säger Dekha:

– Tro aldrig att du är för obetydlig för att sätta igång och förverkliga en god idé! Tro inte att möjligheterna är för små och att resultatet måste bli för litet för att det skall vara meningsfullt!

Hon vill säga till alla:

– Kunde jag, så kan du!

Christopher Weeramantry, född i Sri Lanka 1926, är en världskänd jurist, tidigare vice president i International Court of Justice, som spelat en avgörande roll i strävan att hävda viktiga internationella lagar, t ex när det gäller begränsning av kärnvapen, hävdande av mänskliga rättigheter och skyddande av miljön.

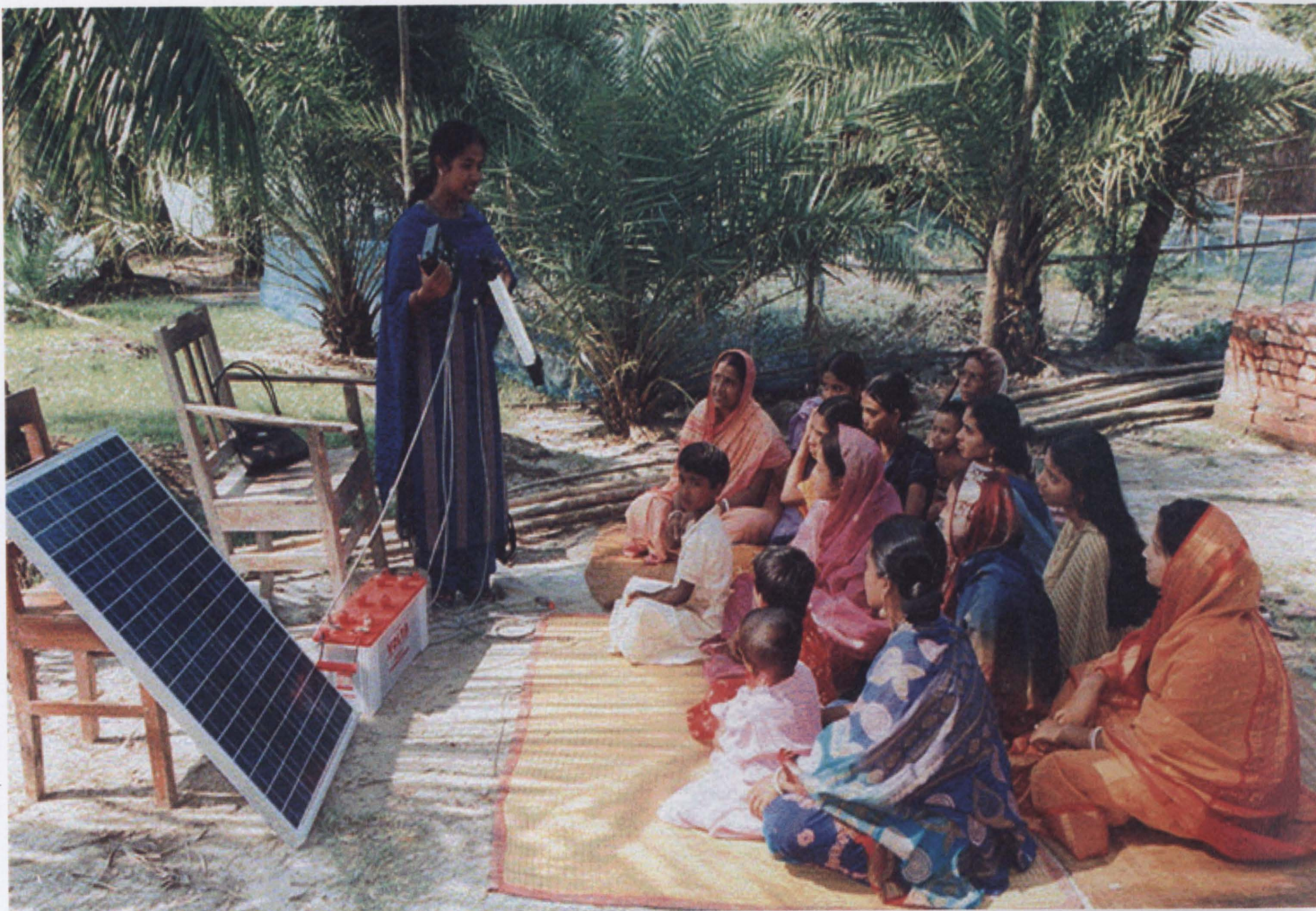
Hans bok ”Nuclear Weapons and Scientific Responsibility” är vida spridd och tjänar som moralisk och juridisk vägledning för kärnfysiker, och i boken ”The Lord’s prayer: Bridge to a better world” klargör han mångfacetterat de djupa mänskliga rättigheterna, de som måste säkerställas i internationell lagstiftning.

Listan är mycket lång av exempel på hans stora betydelse och outtröttliga arbete, otaliga engagemang och uppdrag inom områden av största vikt för mänskligheten.

Weeramantry är trots sin ålder ännu mycket aktiv, reser över hela världen och gör framträdanden där han tar upp frågor av högsta vikt.

Percy och Louise Schmeiser var jordbrukare när de 1998 fick ett hotfullt brev från det jättestora affärsföretaget i odlingsbranschen Monsanto, där de anklagades för att använda Monsanto's patenterade utsäde och krävdes på skadestånd, alternativt förbinda sig att skriva under ett affärskontrakt med företaget och i fortsättningen bara använda dess utsäde. De hade inte använt Monsanto's utsäde, men brevet öppnade ögonen för det häpnadsväckande faktum att det förekom patent i detta sammanhang, något som paret Schmeiser fann oroväckande – farligt i ett globalt perspektiv, eftersom det kunde leda till utarmning av mångfalden av arter. De har drivit en rättsprocess mot Monsanto, där frågan om ”patent på liv” ställts på sin spets. Kanadensiska parlamentet arbetar nu på förslag till lagändring.

Företaget Grameen Shakti i Bangladesh har hjälpt mängder av fattiga på landsbygden att få tillgång till billig el.
(Bilderna 1–4 är hämtade från Right Livelihoods hemsida.)

Unik eko-el till miljoner

Att ett företag kan vara föredömligt ideellt och kvalificera sig för Right Livelihood Award, visar Grameen Shakti.

För ett år sedan fick Grameen bank Nobels fredspris för små förmånliga lån till fattiga, som möjliggjorde positiva förbättringar för småföretag. Dipal Barua, som representerade Grameen Shakti, har en viktig position även i Grameen bank. Grameen Shakti är en avknoppning från Grameen bank och är väl så viktig som moderföretaget; man har gett ljus åt tusentals byar och cirka en miljon människor – ljuset kommer från billig el från solceller, vilket underlättar startandet och vidmakthållandet av småföretag förutom att elen innebär en revolution i hem- och privatliv och förutbildning:

Från den blygsamma starten för elva år sedan har det idealistiskt inriktade företaget Grameen Shakti i Bangladesh ökat sin omsättning och har nu, enligt Dipal Barua, ca 50 000 kunder om året, och man har hittills installerat cirka 120 000 solpaneler i 31 000 byar, och anställer 200 ingenjörer i månaden – och om några år kommer man att vara

uppe i en miljon solpaneler.

Hittills har bara var femte invånare på den fattiga landsbygden haft tillgång till el. Om man alls haft någon energikälla, har det varit främst fotogen, som är farligt för både hälsa och miljö – och inte gratis.

Miljövänner menar att detta med små solpaneler är något som vi i nordliga länder som Sverige kan ta efter. Solen är en viktig energikälla, och sol finns även i god mängd här uppe i Nordeuropa.

Dipal Barua sa och kramade varmt Sökaren-reporterens hand:

– Jag kommer närhelst ni ber mig, om ni arbetar för dessa våra gemensamma viktiga mål, om ni behöver mitt, eller vårt, stöd. Han utstrålade värme, hjärtlighet och enkelhet. Han var lätt att prata med, såsom en gammal vän.

Med tanke på den cyniska övermakt som han, liksom andra eldsjälur som arbetar i samma anda, kämpat mot och fortfarande kämpar mot, hade man kunnat ha förståelse för om han visat bitterhet, men inte ett spår av detta kunde märkas hos honom. Han visade upp en djupgående godmodighet i förening med en värdighet och lättsamhet.

Dipal Barua tog sig god tid att tala

med Sökarens reporter, vid supéns slut, trots att han redan tagit sig tid med många andra och inte hunnit äta, och trots reporterens protester mot att sitta ner, eftersom värdinnan, Kerstin Bennet, kommit med omtänksamma förmaningar att inte störa pristagarna – i alla fall inte med intervjuer och annat som inte kunde ses som ren avkoppling och lättsamt småprat. Men mr Barua klappade så ivrigt på platsen bredvid sig på soffan att det inte gick att göra annat än att acceptera inbjudan att sitta ner och prata. Med i samtalet var också en dam från Tyskland, en gammal god vän, som hjälper honom med en bok han håller på att skriva om Grameen Shakti. Han har fullt upp utan att spår av stress märks. Närmast skulle han till klimatmötet på Bali.

Dipal Barua

Adress SÖKAREN
Box 10
663 21 SKOGHALL
Telefon 054-51 89 00
Fax 054-51 89 02
E-post red@sokaren.se
PlusGiro 70 60 47-8
Bankgiro 372-8128
Hemsida på Internet www.sokaren.se

Redaktör och ansvarig utgivare Sven Magnusson

Prenumeration Helår (6 nr) 250:-
Halvår 150:-

Annonser Ring för prislista

Tryckeri Wallin & Dalholm
Lund

ISSN 0038-0504

INNEHÅLL:

Åsa Freij: ”Alternativa nobelpriset”	2
Brita Adkinson: Böcker som kan förändra världen	6
Tankar från förr	9
Muhammed	10
J. Krishnamurti: Älska livet	13
J Krishnamurti upplöser sin egen organisation	14
Teosofi	17
G. E. Aae: Dr Wiltses upplevelse	18
Lillemor Lönnqvist: Tre dikter	25
En ny världsreligion?	30
Åsa Freij: En vision om samverkan	35

**Förnya prenumerationen
om Du inte har gjort det!**

Reflexioner

En mänsklighet på väg

Religioner är ett naturligt inslag i människornas liv. De har sina gudar, profeter och heliga böcker, som talar om Sanningen. Judarna ser det som för oss är Gamla Testamentet som inspirerat av Gud. De kristna kallar Bibeln Guds ord och Jesus Guds ende son. För muslimerna är Koranen Guds budskap till människorna, givet genom profeten Muhammed. Hinduerna ser sanningen i Upanishaderna och Bhagavad Gita. Buddhisterna läser Dhammapada och uppfattar Buddha som den Upplyste.

De troende ser gärna sina religionsstiftare och heliga böcker som fulländade: något mer behövs inte.

Men religionerna är delar av mänsklighetens andliga och etiska utveckling. De är steg på vägen, men säkerligen aldrig de sista stegen. Fullkomligheten ligger i framtiden, om den någonsin uppnås. Att tro att en gestalt, en bok har *allt*, innebär att låsa utvecklingen på en viss punkt, och man kommer inte vidare. Detta är förkastligt. Det gör de troende blinda för brister och fel i deras religion.

Det sker både en fysisk och en andlig evolution.

Naturvetenskapen utforskar naturen, den fysiska verkligheten. Den har idag en beskrivning av världen och dess tillkomst, som den kommit fram till. Världens tillblivelse förklaras genom mekaniska slumpprocesser och naturligt urval utan medverkan av någon skapande intelligent kraft. ”Gud” finns inte. Den världsbilden betraktas som Sanningen; någon annan bild tolereras inte. Den har allt. Där har man låst sig. Ändå kan ingen garatera att den beskrivningen av världen är den slutliga. Den är också ifrågasatt med starka argument. I en framtid kan bilden av universum vara helt annorlunda, och de människor som då lever, kommer att se på vår tids vetenskapliga världsbild som något som tvunget måste förändras under den andliga evolutionen.

Idag räknar man i naturvetenskapen bara med materia och materiella processer, där slumpen verkar. I framtiden kan en faktor X framträda som det viktigaste bakom vår värld. Den kan vara en verklighet som har medvetande, skaparkraft och intelligens, vilka uppfattas som egenskaper hos världsgrunden.

Idag vid universiteten ogillar man ifrågasättande av de materialistiska grundtankarna. Därmed hindrar man vetenskapens utveckling, åtminstone under en tid.

Det finns en tröghet i det vetenskapliga tänkandet, liksom i det andliga.

SM

Böcker som kan förändra världen

Rapport från en banbrytande konferens i San Francisco

Av BRITA ADKINSON

Många amerikaner känner djup oro över USAs nuvarande krigspolitik. USAs befolkning börjar äntligen också ta miljöfrågor på allvar. Nyligen deltog jag i en konferens i San Francisco, i Kalifornien, där man diskuterade nyttigivna böcker som har till ändamål att skapa en bättre värld. Konferensen hade namnet *Writing For Change – Att skriva för att förändra världen*, se www.sfwritingforchange.org. En av talarna på konferensen var författaren Riane Eisler.

”När nazisterna stormade vårt hem och släpade iväg min far, tappade min mor inte modet”, berättade Riane Eisler (www.rianeeisler.com). ”Mor lyckades förhandla sig till att få honom frisläppt. Vi undgick förintelse, klarade oss ut ur Wien, och flydde till Kuba. Där, i Havannas slumkvarter, växte jag upp. Som skolflicka tänkte jag att jag ville göra något särskilt som vuxen, eftersom jag hade lyckats överleva krigets fasor.”

Riane Eislers ansikte lyste av entusiasm när hon berättade sin historia för oss åhörare, på konferensen *Writing for Change*, som hölls i San Francisco, på USAs västkust, i augusti 2007. Min väninna Joy och jag reste från staten Washington till Kalifornien för att delta i konferensen som var den första i sitt slag i Amerika. Här samlades ett hundratal bokförläggare, journalister, författare och blivande författare och diskuterade böcker som fungerar som upprop och varnings-signaler, med budskap om hur vi kan skapa en bättre värld för alla.

Krigspolitik och miljöfrågor

För mig som är svensk, har det varit en blandad upplevelse att tillbringa sju år i USA, ett land med djupa ideologiska splitt-

ringar i skuggan av kriget i Irak. De flesta skandinaver är skeptiska mot att lösa konflikter med krig. I USA däremot har krig ett ansenligt stöd hos medborgarna. Vidare är det självklart i Skandinavien att man värnar om miljön, medan många amerikaner fortfarande är omedvetna om miljöfrågor.

Därför var det stimulerande för mig som svensk att delta i en konferens där man aktivt och positivt diskuterade hur man kan bevara naturen och verka för fred i världen. Läget är inte hopplöst, tänkte jag.

Eisler är en smärt, nästan spröd kvinna, men hon utstrålade en enorm inre styrka när hon introducerade sin nya bok, *The Real Wealth of Nations: Creating a Caring Economics*. Titeln kan översättas: Ett lands verkliga rikedomar: Att skapa en medmänsklig ekonomi. Samtidigt som denna bok utges i USA har Eislers bok *Bägaren och svärdet* kommit ut i Sverige på bokförlaget Framtiden i våra händer (www.framtiden.a.se).

I *Bägaren och svärdet* beskriver Eisler hur vi kan bygga samhällen som baseras på samverkan i stället för konkurrens, samt jämställdhet och medansvar i stället för auktoritära hierarkier. I boken *The Real Wealth of Nations* uppmanar Eisler läsarna att omvärdera vad som har verkligt värde och citerar de nordiska länderna som föregångsländer där man värderar småskalighet, ostörd natur och jämlik fördelning av tillgångar. Boken visar hur vi kan övervinna krig, terrordåd och fattigdom och utveckla ekonomiska system som varken är kapitalistiska eller socialistiska utan fungerar enligt en helt ny modell. Eislers framgångar i USA tänder mitt hopp att internationella ekonomer kan tänka om. Konferensdeltagarna gav Eisler varma applåder.

Goda och onda människor – finns dom?

Hur sorterar man ut goda och dåliga människor? Jo, vi kommer aldrig att kunna göra

det, säger professor Philip Zimbardo, som presenterade sina teser på konferensen. Zimbardo har gett ut en ny bok, *The Lucifer Effect: Understanding How Good People Turn Evil*. Titeln kan översättas: *Lucifer-effekten: Hur goda människor kan bli onda* (www.lucifereffect.com).

Zimbardo hävdar att helt vanliga människor kan begå de mest avskyvärda handlingar såsom tortyr i form av fysisk smärta, känslomässiga förödmjukelser och psykisk stress, under specifika förhållanden. På konferensen beskrev Zimbardo ett forskningsexperiment som han gjorde på 70-talet vid Stanforduniversitetet i Kalifornien. Ett antal normala, skötsamma universitetsstudenter delades in i två grupper. Den ena gruppen fick till uppgift att agera fängvaktare och övervaka den andra gruppen, vilken fängslades enligt normer för vanliga fångar.

Grupperna fick samma instruktioner som ges till verkliga vakter och fångar. Experimentet skulle pågå i två veckor. Men redan efter sex dagar blev det uppenbart att experimentet måste avbrytas, och så skedde. Skälet var att ”vakterna” redan hade börjat misshandla ”fångarna” psykiskt, och ”fångarna” visade så starka tecken på apati och depression, att man befarade att de skulle få bestående psykiska skador om experimentet fortsatte.

De forskare som iscensatt experimentet var själva chockade över hur snabbt vanliga personer kan komma att anse att det är acceptabelt att dominera och misshandla andra för att klara jobbet. Forskarna hade inte förutsett att normala, psykiskt friska studenter så snabbt kunde förvandlas till hårdhänta, känslolösa torterare. Dessa studenter hade bortförklarat sina handlingar med samma ursäkter som man brukar finna bland personal på fängelser, som systematiskt utsätter fångar för psykiskt och fysiskt kränkande behandling. I sitt anförande drog Zimbardo paralleller mellan experimentet och händelser som

inträffat inom ramen för det pågående kriget i Irak.

Zimbardos argumentering är att även de bästa ”äpplen” kan förvandlas till ”ruttna äpplen” när vissa situationer råder, samt att själva det sociala och politiska systemet kan förutbestämma hur de som lever inom systemet kommer att agera. Därför har ett lands regering ett ansvar att utveckla ett system där landets invånare kan ta fram sina goda sidor och inte behöver sjunka in i en stämning av desperation och skräck. Med sin bok, *The Lucifer Effect*, vill Zimbardo medverka till att ändra USAs politik i riktning mot positivt verk för fred.

Går du i skrivartankar?

I april 2007 var jag på resa i Australien. Då jag klev in i en bokhandel i kuststaden Sydney, blev jag förvånad över att få se en svensk författares bok uppställd på allra bästa plats mitt i affären. Boken var *The Art of Being Kind – Konsten att vara snäll* – av Stefan Einhorn. En svensk väninna hade gett mig boken i present några månader tidigare, så jag visste redan vilken skatt denna bok är!

Det faktum att en svensk författares bok, som handlar om att vara snäll, gör intryck på folk på andra sidan jorden, säger mig att svenskar har något unikt som kan exporteras: Svensksnällhet! Vänlighet och godhet finns i rikt mått i Sverige. När jag säger det till familj och vänner i Sverige, brukar min omgivning protestera och tala om hur mycket som är fel i Sverige, och hur mycket illvilja det finns i landet! Men jag har bott i Storbritannien, i Frankrike, och bor nu i USA. Jag upplever att svenskar har en mentalitet som för andra kan ses som naiv uppriktighet, oskyldighet och närapå godtrogenhet. Man har en tendens att oreserverat tro andra om gott. För mig är det ett positivt drag.

Snällheten tar sig uttryck bland annat i att Sverige har genomfört en rad miljöförbättringar i samhällets olika funktioner. Svenskar arbetar långsiktigt för att rena sjöar, skogar, åkrar och stadsområden. Tidigare än de flesta andra länder har Sverige infört förbud mot farliga gifter och kemikalier. Man anser att en ren miljö måste gå före kortsiktiga vinstintressen.

Det svenska ”goda” samhället placerar också barnens säkerhet och hälsa i centrum. I Sverige byggs bostadsområden på ett sätt som gör det möjligt för barn att leka på fredade lekplatser, och cykla rela-

tivt riskfritt mellan kvarteren. Detta tar svenskar för självklart, men det är inte självklart för folk i andra länder. ”Snällheten” tar sig vidare uttryck i en väl utvecklad jämställdhet mellan män och kvinnor. Denna jämställdhet är mindre utvecklad i de flesta andra länder jorden runt.

Jag påminner er läsare om dessa fakta, därför att jag anser att svenskar har upprättat ett samhälle som kan stå modell för andra länder i deras strävan att skapa harmoni i världen. Jag tror att det är värdefullt om svenskar slutar klaga på sig själva – jantelagen – och i stället skriver böcker och artiklar som kan hjälpa andra nationer att utvecklas positivt. Om du har en bok som kan översättas till engelska och ges ut i USA, så kan du kontakta något av de förlag och agenturer som representerades på konferensen:

Michael Larsen - Elizabeth Pomada Literary Agents är en av Kaliforniens mest välsedda agenturer för författare. Detta enormt trevliga par, Elizabeth och Michael, arrangerade konferensen. De organiserar också andra författarkonferenser, samt har hjälpt många författare att få böcker publicerade. <http://www.larsen-pomada.com>

Jossey Bass är ett bokförlag som har ambition att positivt påverka samhället. Gladlynte Alan Rinzler är en av Jossey Bass' förlagsredaktörer. Alan välkomnar nya författare och tar sig gärna tid att lyssna till deras idéer. <http://josseybass.com>

En kväll åt Joy och jag middag med konferensdeltagaren Gilbert Mansergh som bor i San Francisco. Gil medverkar i två radioprogram, recenserar filmer och skriver artiklar. ”Jag tycker om att upptäcka nya författare och hjälpa dem publicera sin första bok”, sa Gil, och berättade glatt att han kallas the book doctor – bokdoktorn. <http://www.gilmansergh.com>

Ett av mina favoritförlag är Berrett-Koehler Publishers, också baserat i San Francisco. Johanna Wondeling representerade förlaget på konferensen. Detta bokförlag ger ut böcker som verkligen bidrar till förändring i samhället. De gav ut boken *Leadership and the New Science* av Margaret J. Wheatley, som också har givits ut på svenska: *Ledarskap och den mo-*

Brita Adkinson, en svenska i Amerika

terna naturvetenskapen: Wheatley arbetar inom organisationsutveckling. I sina böcker beskriver hon hur hon studerade kvantfysik och insåg att allting i en organisation påverkar allting annat: alla delar beror av varandra och behöver stödja varandra, liksom celler i en organism. Därför fungerar företag bättre när alla i organisationen verkligen lyssnar på varandra och samarbetar.

Berrett-Koehler har också givit ut *When Corporations Rule the World* och *The Post-Corporate World* av David C. Korten, en ekonom bosatt i Seattle, som analyserar hur den internationella kapitalistiska ekonomin suger ut gräsrötter världen runt. Korten beskriver hur vi i stället kan bygga upp en världsekonomi som skapar välfärd för alla. Om du har idéer till en bok om hur man kan bygga ett vettigt samhällssystem, så kontakta Johanna Wondeling på Berrett-Koehler. <http://www.bkconnection.com>

Som sagt, jag är övertygad om att det svenska samhället har många värdefulla aspekter som kan inspirera andra nationer. Om du inte vill skriva en bok, kan du i varje fall skriva, diskutera, och berätta om ditt liv i bloggar och på andra Internet-platser. Låt världen få höra av dig! Du behövs!

Visdomsbladet

Där vi är finns inte döden, och där döden är finns inte vi.

Epikuros

Det är ingenting slutligt med döden.

Else Byskov

När du inser att ingenting saknas, tillhör hela världen dig.

Lao Tzu

Det finns inga platser där Gud inte är närvarande.

H. Emilie Cady

Jag skall inte låta någon minska min själ genom att få mig att hata honom.

Booker T. Washington

Du existerar inte för att göra intryck på världen. Du existerar för att leva ditt liv på ett sådant sätt att du blir lycklig.

Richard Bach

Du kan inte hindra sorgens fåglar från att kretsa kring ditt huvud, men du kan hindra dem från att bygga sina bon i ditt hår.

Kinesiskt ordspråk

Följ inte någon annans karta.

Deepak Chopra

Bygg inte upp hinder i din fantasi.

Norman Vincent Peale

Vi har alla en oerhörd juvel i djupet av vårt inre, och vi har blivit till endast för att upptäcka denna juvel här på jorden medan vi lever här.

Ekhnath Easwaran

En vacker kvinna ... universum har skapat henne. De körtlar vars sekret gör att mannen upplever en kvinnas skönhet och behag har skapats av universum.

Sven Magnusson

När du gått så långt att du inte orkar ett enda steg till, har du bara gått hälften så långt som du klarar av.

Grönländskt ordspråk

En dag när vi har lärt oss behärska vindarna, vågorna, tidvattnen och tyngdkraften, då ska vi utnyttja krafterna i kärleken. Då kommer människan för andra gången i historien att ha upptäckt elden.

Pierre Teilhard de Chardin

Målet är att bli en enda broderlig mänsklighet utan klasskillnader.

Carl Lindhagen

Ta själv ansvar för dina handlingar. Kryp inte bakom utomstående auktoriteter.

Krishnamurti

När det är något du inte vet, så är erkännandet av din okunnighet kunskap.

Kung-Fu-Tzu

Kom ihåg att från den högsta till den lägsta är vi länkade tillsammans i en lång kedja av ömsesidigt tjänande.

C. W. Leadbeater

Ett altare måste man ha i sitt inre, men man ska själv bestämma vad man vill offra på det.

Jan Fridegård

Glädjen är som ett ljus – tänder du det för andra, faller dess sken tillbaka på dig själv.

Carit Etlar

Sverre Holmsen gav ut böcker med visdomscitat. De har ibland använts som källor till Visdomsbladet.

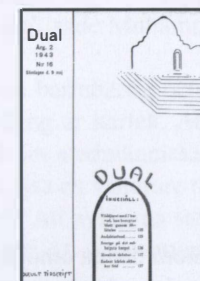
*Levande visdom.
Aforismer från när och fjärran*
kom på Bok och Bild 1967.

Tankar från förr

En av våra läsare har skänkt oss gamla nummer av tidningarna *Dual*, *Graal*, *Quo Vadis?* och *Teosofisk Tidskrift* *Vi återger några delar av innehållet.*

Från nr 16, 1943, av *Dual*, ockult tidskrift; ansvarig utgivare: kyrkoherde Johannes Uddin; utkom söndagar, helår 10 kronor, lösnummer 30 öre:

Moralisk skönhet efterlämnar ett outplånligt minne, om man en gång sett den. Den gör ett djupare intryck än naturens och vetenskapens skönhet. Moralisk styrka är en god hjälp i livet. Den skärper intelligensen och den skapar fred bland människorna. Mer än både vetenskap, konst och religion är den civilisationens grundval.

Alexis Carrel

Från nr 6, 1940 av *Graal*, de sökande människornas tidskrift; red: Ingrid Nyborg-Fjellander; 10 nr per år, helår 5:75:

Låt dina gärningar bli sådana, att de skulle öka din lycka om någon gjorde dem mot dig.

Tom Grant

Inledningen till en artikel "Sju sätt att arbeta praktiskt för humaniteten" av Geoffrey Hodson i *Graal* 4-5, 1946:

Medkänsla, vänlighet och humanitet är kännetecken på en kultiverad individ liksom även på en verkligt hög civilisation. Av största betydelse är därför allt humanitärt arbete. Stor och ädel är denna sak. Och för dem, som arbetar för den, finns det minst sju sätt att tjäna sina medmänniskor och sina bröder i djurriket. Ett är att sätta *icke-väldsidealet* som ledstjärna för sitt liv och att själv vara sant mänsklig i tanke, känsla, ord och gärning. Talet är viktigast, ty ord har kraft att såra såväl som att läka.

Ett andra sätt att minska grymheten i världen består i att *aldrig i onödan såra någons levande varelse*: att ståndaktigt vägra att äta kött, fågel eller fisk, att icke använda pälsverk eller fjädrar, att icke delta i eller med förtjusning diskutera någon grym eller blodig sport, att inte bevista någon föreställning av dresserade djur utan genast lämna den teater eller cirkus, där de förevisas samt slutligen att aldrig låta sig behandlas med någon vivisektionsprodukt, särskilt sera och körtelektrekt eller transplantationer. Grymhet är oskiljaktigt förbunden med allt detta.

Från en artikel "Finns det änglar?" av Ingrid Nyborg-Fjellander, *Graal* nr 6, 1940:

Ett fall som bör noteras är känt som "Änglarna vid Mons". Det var under första världskriget. En grupp engelsmän räddades såsom genom ett under undan ett antal anstormande tyskar genom änglars ingripande. Händelsen bevitnades genom klärvoajanta iakttagelser av talrika framstående vittnen både inom den engelska och tyska armén.

Från en artikel av Ingrid Nyborg-Fjellander i *Graal*, nr 6, 1940:

Lord Kelvin, den kände engelske fysikern och matematikern, professor i Glasgow, som ägnat långa perioder av sitt liv åt elektricitetsläran, frågade under sina forskningar en gång den kände kemisten Liebig: "Tror Ni, att gräs och blommor växa enbart genom kemiska processer?" Liebig svarade: "Nej, inte mer än jag tror, att ett botaniskt verk som beskriver dem, kan tillkomma enbart genom kemiska krafter. Båda fordra *en planläggade makt*".

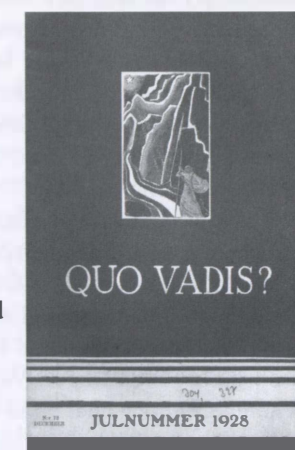
Ingen av oss har svårt att följa denna tankegång, att varje blomma, varje buske, som vi se, måste vara en osynlig byggmästares verk. Vi ha stått häpna inför naturens skönhet och inför det nyfödda barnet och frågat efter den princip, den intelligens, som format detta. Varför växer varje art i växtriket troget efter sin princip? Vem gör mönstret?

Quo Vadis? var den svenska upplagan av en internationell tidskrift "The Star", som utkom samtidigt i 23 länder på 14 olika språk. Tidskriftens huvudsyfte var att ge spridning åt J. Krishnamurtis skrifter och ideal. Redaktörer för Sverige var Elsa Pehrson och Noomi Hagge. Följande utdrag är från nr 12, 1928.

Vi ha vant oss att betrakta Amerika som frihetens förlovade land. Dr J. v/d Leeuw justerar våra begrepp med följande uttalande:

"... Fast jag älskar Amerika, så måste jag tillstå, att då jag för första gången reste genom den amerikanska kontinenten, förfärades jag över bristen på frihet i detta land.

Progressivt socialt tänkande fördömdes som radikalism, en man som Debs, som i Europa skulle anses som konservativ socialist, satt i fängelse. I universiteten fann jag att studenterna fullproppades med läroboksfakta och tilläts inte självständigt tänkande. I det religiösa livet fann jag kättardomstolar och en intolerans som är otänkbar i Europa ..."

Mänsklighetens store

Ur *Quo Vadis?* nr 3, 1928. Förf. och övers. anges ej.
Från en serie artiklar om stora andliga gestalters liv.

Muhammed

TILLSTÅNDET i Arabien vid tiden för Muhammeds framträdande beskrives av en av Hans samtida på följande sätt: "Vi voro försänkta i okunnighetens och barbariets mörker. Vi tillbådo avgudar, vi levde i okyskhet, åto döda kroppar, vårt tal var en styggelse, vi föraktade mänskliga känslor, plikter och broderskap, vi kände ingen annan lag än den starkes rätt, då Gud lät bland oss uppstå en Människa, vars börd, sanning, ärlighet och renhet vi insågo. Han kallade oss till förening med Gud. Han förbjöd avgudadyrkan och ålade oss att tala sanning, att vara trogna oss anförtrödda uppgifter, att vara barmhärtiga, att se lika mycket på vår nästas rättigheter som på våra egna. Han förbjöd oss att tala illa om kvinnor och att taga brödet från föräldralösa. Han befallde oss att fly lasten och att avhålla oss från det onda, att bedja, att ge allmosor, att fasta. Vi ha trott på Honom och antagit Hans läror."

Tidens historia bekräftar dessa ord. Mitt i detta sjudande helvete av lusta och blodsutgjutelse föddes ett barn, som släckte dess flammor och förvandlade det till ett vetenskapens tempel, varifrån de lärare utgingo, som förde ljus till Europa och gjorde dess vetenskapliga renässans möjlig.

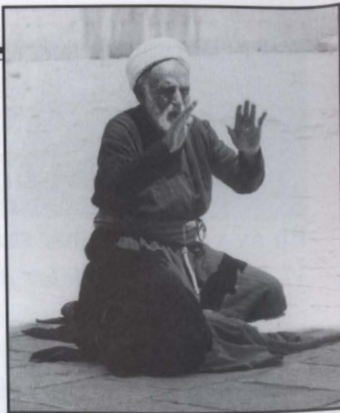
Guds budbärare föddes år 570 e. K. i Mecka av föräldrar, som tillhörde den koreiska klanen, Faderlös före sin födelse förlorade Han sin mor inom några få år och växte upp i en släktings hus, en stilla, tyst, kärleksfull, mild gosse, tålig, älskad av alla, en underlig blomma på den arabiska stammen. I sin tidiga mandom företog Han resor över hela landet, till det yttre en köpman, men vem kan säga, vilka tankar Han hade då Hans djupa ögon trängde igenom folkets laster in till den starka arabiska stammens styrka, mankraft, mod och anlag för hängivenhet? Hans äldre kvinnliga släkting, Khadija, vars handelskaravaner Han medföljde, fann Honom så trofast, så enkel, ren och pålitlig, att hon – Han var då 24 år – äktade Honom, och de — den unge mannen och den äldre kvinnan – levde i ett äktenskap så fullkomligt, att det förblivit ett mönster för äktenskap i världen. Det varade tills hon dog och – efter 26 års lyckligt samliv – lämnade Honom som änkling vid 50 års ålder. Under femton år var Hans liv lugnt och ärat. De små barnen älskade Honom, sprungit efter Honom och klängde sig fast vid Honom, då Han gick på gatorna. Grannarna kallade Honom "Al Amin", den pålitlige, ty Han var känd för att aldrig bryta sitt ord, alltid mild, vänlig och hjälpsam.

Men hurudant var då Hans inre liv? Stormar av ångest, som driva Honom ensam ut i öknen och komma Honom att under dessa femton år tillbringa månad efter månad ensam därute. Han flyr till de sandiga öknarnas tystnad, ligger utsträckt i bön på marken, söker sin tillflykt i ensliga hålor. Bittra tvivel anfalla Honom. Hans själ framställer vilda frågor. Vad är det för röst Han hör? "I din Guds namn gå ut och tala!" Vad skall Han säga? Varför skulle Han tala, obildad, ouppfostrad, tvivlande, förtvivlad, som Han är? Är det icke Hans stolthet, Hans egenkärlek, Hans ambition, som sända

Honom denna omöjliga uppmaning? Under femton år anfalla Honom dessa kval, sönderslita och tortera Honom. Slutligen kommer en nätternas natt, då Han ligger i dödsvända på marken. Då lyser ett ljus ut ur mörket och en Herrens ängel står där: "Stå upp, Du är Guds profet. Gå ut och tala i Din Guds namn!" "Vad skall jag säga?" mumlar Han. Då för ängelen Honom bort och undervisar Honom om föreningen med Gud, om änglarnas mysterium, om världens uppbyggande och människans skapelse, undervisar Honom om det verk Han har att utföra, om Hans mission som Guds profet. Han stiger upp och rusar hem, faller till golvet, ängslig och förvirrad, och ropar till sin hustru: "Vad skall jag göra? Vem är jag? Vad är jag?" Milt och bestämt svarar Hans trofasta hustru: "Du är sann och trofast, aldrig har Du brutit Ditt ord. Människor känna Din karaktär. Gud bedrager icke sina trogna. Följ rösten! Lyd kallelsen!" Dessa ord från hustrun, den första lärjungen, ge Honom det stöd det människohjärta behöver, som ryggar tillbaka inför storheten av sin mission. Och Han reser sig, icke längre Muhammed, utan Guds profet, mannen, som skall förvandla det laglösa Arabien till en ordnad stat, till en stor makt, mannen, vars efterföljare skola återtända vetenskapens fackla, som föll ur Greklands och Egyptens förlamade händer, och grundlägga mäktiga riken, som komma att ledas av hängivenhet till sin religionsstiftare – en hängivenhet, vars motstycke man ej finner i någon trosbekännelse. Och om kriteriet på tro är handling, betrakta då muselmanerna och se, huru Hans ord fortfarande styra deras liv. Aldrig skäms en muselman att böja knä i bön, om han än är omgiven av bespottare och sådana, som hata Profeten. Se, hur tron på Honom har övervunnit deras dödsfuktan! Var finns en heroism större än hos de afrikanska dervischerna, som stormade fram över det område, som bestryktes av Gatlands kanoner, och dogo rad efter rad, innan de ens nådde sina fiender, och som gingo till döden som andra människor gå till sitt bröllop av kärlek till sin Profet och Islams tro.

Då antalet av Hans efterföljare växte, utbröt en grym förföljelse med fruktansvärd tortyr, nästan outhärdlig för kött och blod. Förföljarna slet dem i stycken. De rände pålar genom de levande kropparna. De lade dem på den brännande sanden, med ansiktena uppåtvända mot den glödande arabiska solen, och placerade tunga klippblock på deras bröst och befallde dem att förneka Gud och Hans profet. Då kom styrkan hos dessa kraftiga naturer fram, och de dogo, mumlande: "Det finnes blott en Gud, och Muhammed är Hans profet!" De skuro köttet av en man, bit för bit, och frågade: "Ville du inte hellre, att Muhammed vore på din plats, och du själv hemma?" "Gud är mitt vittne", svarade han, "Jag ville icke vara hemma hos hustru, barn och ägodelar, om det skulle kosta Muhammed stinget av en enda törntagg."

Slutligen återstår det profeten endast en efterföljare i Mecka, Abu Bakr, samt brorsonen Ali, och Han lämnar år 662 e. K. Hegira, samt begär sig till Medina, där Han blir statens härskare. Tio år

Muhammed får ej avbildas. Men här är en av hans nutida lärjungar. Foto: Rein Vålme.

senare dör Han, efterlämnande ord som aldrig kunna dö.

Här är en karaktäristisk anekdot om profetens orubbliga lugn: "En gång, då han sov under en palm, vaknade han plötsligt vid att finna sin fiende Duthur över sig med draget svärd. 'O, Muhammed, vem kan nu rädda dig?' ropade mannen. 'Gud', svarade Muhammed. Duthur tappade sitt svärd. Muhammed tog upp det och ropade i sin tur: 'O, Duthur, vem kan nu rädda dig?' – 'Ingen', svarade Duthur. 'Lär då barmhärtighet av mig', sade Muhammed och gav honom vapnet tillbaka."

Han hade inpräglat plikten av att vara barmhärtig och att giva allmosor och fortsatte: Varje god handling är kärlek. Att le emot en broder är kärlek. En uppmaning till din medmänniska att öva dygder är likvärdigt med en allmosa. Att visa en vandrare rätta vägen är kärlek. Att hjälpa en blind är kärlek. Att avlägsna stenar och taggar och andra hinder på en väg är kärlek. Att giva vatten till den törstige är kärlek.

Föd den hungrige, besök den sjuke och befria den fångne, om han är orättvist fångslad. Hjälp alla förtryckta, antingen de äro muselmaner eller ej.

Och åter säger Han:

Att göra den i hjärtat trötte glad, att avlägsna den hemsökte lidanden bär sin egen belöning. På sorgens dag kommer minnet av handlingen rusande likt en flod och sveper undan vår börda.

Den som hjälper sin medmänniska i nödens stund och hjälper den hemsökte, honom skall Gud hjälpa på Mödans dag.

Vilka handlingar äro förträffliga? Att glädja ett människohjärta, att föda de hungriga, att hjälpa de nödställde, att lätta de sorgsnas börda, att giva rättvisa åt de förfördelade.

Den bästa människan är den, från vilken gott kommer till mänskligheten.

Alla Guds varelser äro Hans familj. Och den älskas mest av Gud, som försöker göra det mesta goda åt Guds varelser.

Stort var det värde Han satte på sanning:

Ingen människa är sann i ordets djupaste bemärkelse, utom den, som är sann i ord, tanke och handling.

När du talar, tala sanning, håll dina löften, fullgör dina förpliktelser, begå ingen otukt. Var kysk, håll din hand tillbaka från att slå och från att taga det, som är olagligt och orätt. Guds bästa tjänare äro de, som när människor se på dem, påminna dem om Gud. Och Guds sämsta tjänare äro de, som springa med skvaller för att göra skada och skilja vänner åt och som söka efter fel hos de goda.

En människa måste leva av sitt eget arbete.

De, som förtjäna ett ärligt uppehälle, äro Guds älskade.

Gud är nådig mot dem, som förtjäna sitt uppehälle genom eget arbete, och icke genom tiggeri.

Sannerligen, det är bättre att taga ett stycke rep och binda en knippe ved på ryggen och gå och sälja, i vilket fall Gud bevarar din heder, än att tigga av folk, antingen de ge allmosor eller icke. Om de icke ge, lider ditt rykte, och du återvänder missbelåten. Om de giva, är det ännu värre, ty du kommer då i skuld till dem.

Vidsynt var Han och artig:

Och se, en likbår passerade förbi Muhammed, och Han reste sig vördnadsfullt upp. Man sade till Honom: "Detta är en judes likbår." Han svarade: "Bodde icke där en själ, av vilken vi kunde lära mycket? När en bår med ett lik passerar förbi eder, så res er upp, det må ha varit en jude, en kristen eller en muselman."

Här några allmänna regler för uppförandet:

Muhammed sade: "Min Älskade har befallt mig nio ting: 1) Att vörda Honom, utvärt och invärt. 2) Att i medgång och motgång tala sant och höviskt. 3) Måta i rikedom och fattigdom. 4) Att gynna släkt och vänner som icke gynna mig tillbaka. 5) Att giva allmosor till den, som avvisar mig. 6) Att förlåta den, som kränker mig. 7) Att jag övar tystnad för att därunder förvärva kunskap om

Gud. 8) Att när jag talar, jag nämner Hans namn. 9) Att varje gång jag ser på Guds skapade varelser, jag må tänka på att vara ett exempel för dem."

Lyssna till vad Han säger om värdet av kunskap:

Överdriven kunskap är bättre än överdrivet bedjande, och religionens stöd är återhållsamhet.

Det är bättre att meddela kunskaper en timme på natten än att bedja hela natten. Den, som söker kunskap och finner den, erhåller två belöningar: den ena är belöningen för att man längtat efter kunskap, den andra är belöningen för att man vunnit den. Därför, även om man icke funnit kunskap, får man sin belöning.

Förvärva kunskap, emedan den, som förvärvar kunskap på rätt sätt, utför en handling av fromhet. Den, som talar därom, prisar därigenom Herren. Den, som söker kunskap, dyrkar Gud. Den, som meddelar undervisning, giver allmosor; den, som meddelar kunskap åt den värdige, utför en handling av hängivenhet till Gud. Kunskap sätter sin ägare i stånd att urskilja, vad som är förbjudet och vad som är tillåtet. Kunskapen lyser vägen till himmelen, den är vår vän i öknen, vårt sällskap i ensamheten, vår följeslagare, när vi äro utan vänner. Den leder oss till lyckan, den uppehåller oss i fattigdomen, den är vår prydnad i vänners sällskap, ett vapen mot våra fiender. Med kunskap stiger Guds tjänare till godhetens höjd och till en hög ställning, sällskapar med furstar i denna värld och uppnår den fullkomliga lyckan i den nästa.

Ali, Muhammeds måg, tog upp denna sistnämnda sida av Profetens lära och ledde unga män att studera och framför allt att behärska vetenskapen, åt vilken han gav denna fina definition: Hjärtats upplysning är dess innersta väsen, sanningen dess förnämsta föremål, inspiration dess vägvisare, förnuftet dess mottagare, Gud dess inspirerare och människans ord dess röst.

Många tänka sig Islam blott som en erövrande religion, en skapare av furstendömen. Men de triumferade Islam under sex århundraden vann genom sina kunskaper vore större än de den vann med svärdet. Under hundra år studerade Alis efterföljare – allt under det den övriga delen av den muhammedanska världen stred och segrade – etthundra års stilla studier och så började verket, och vilket verk! Från det åttonde till det fjortonde århundradet hålla Islams barn vetenskapens fackla i sina händer. Vart de gå, föra de sin lärdom med sig. De segra, men där de segrat, grunda de skolor och universitet. Universiteten i Kairo, Bagdad, Kordova långt borta i västra Spanien växa upp i Profetens skugga. Det kristna Europa folkvandrar till Andalusien för att av muhammedanska professorer lära de första elementen av en glömd vetenskap. De föra med sig astronomi. De översätta Siddhanta från Indien och andra böcker. De skriva avhandlingar om astronomi, kemi och matematik. Påven Sylvester II, som satt på kristendomens påvestol, var i sin ungdom student vid universitetet i Kordova och lärde där den matematik, som senare kom honom att anklagas för kätteri och för att vara barn av djävulen. De uppfinna, och vad uppfinna de icke allt? De taga upp matematiken från hinduer och greker, de finna andragsrads ekvationer, därefter fjärdegrads, därefter binomialteoremet, de upptäcka sinus och kosinus i trigonometrien, de upptäcka eller uppfinna sfärisk trigonometri, de tillverka det första teleskopet, de studera stjärnorna, de uppmäta på en eller två grader när jordens storlek genom mätningar, företagna vid Röda havets stränder. Huru dana människor växte icke upp under Islams hägn? De grundlägga en ny arkitektur, de upptäcka en ny musik, de lära vetenskapligt lantbruk, de förfärdiga varor av det utsökta slag. Är detta allt? Nej, inom filosofien äro de ännu större, i filosofien intränga de till det Högstas innersta väsen, de utlägga det Enda Absoluta och de mångas förhållande till den Ende, de proklamera människoandens enhet med det gudomliga, de behandla tid och rum, och Arabiens skarpa metafysiska hjärna skriver de mest utsökta filosofiska san-

Muslimer i bön i en moské. Foto: Rein Vålme

ningar, ren Vedanta, med vilken all sann kunskap slutar.

Från Alis och hans efterföljares läror härrör också sufismens underbara mystik. Året efter Hegira förbundo sig fyrtio fattiga muselmaner att leva tillsammans i ett brödraskap och att föra ett asketiskt liv, med utgångspunkt från orden: "Allt kommer från Gud." Sålunda är universum Hans spegel, all skönhet kommer från Honom, all kärlek från Honom. Sufismen blomstrade underbart i Persien. Här ett citat från Jami:

"Du är absolut varande, allt annat är blott sken, ty i Ditt universum äro alla varelser ett. För att visa sin fullkomning träder din världsfängslade skönhet fram i tusende spegelbilder, men är blott en."

I Gulsham-i-Raz läsa vi:

Icke-varande är det absoluta varandets spegel, i vilken Guds härlighet återspeglas.

När icke-varat blev motsats till varat, frambringades genast en spegelbild därav. Denna enhet manifesterades genom denna mångfald. Ett, när du räknar upp det, blir många. Tal ha, ehuru de ha Ett som grund, icke dess mindre aldrig något slut.

Sedan icke-varat var klart i sitt väsen blev genom det den dolda skatten manifesterad. Upprepa traditionen: "Jag var en dold skatt" på det du tydlidigt må skåda det dolda mysteriet. Icke-varat är spegeln, universum återspegligen, och människan är personligheten dold i det, likt ögat i spegelbilden.

Du är spegelbildens öga, medan Han (Gud) är ögats ljus. Med tillhjälp av detta öga skådar Gud sig själv. Världen är en människa, och människan är en värld. Ingen tydligare förklaring än denna är möjlig. När du ser väl till materiens rot, är Han både Skådaren, Ögat, och det skådade."

Evolutionen (sådan den lärdes i det trettonde århundradet)

Jag dog från mineralet och blev en växt.
Jag dog från växten och lever åter i djuret.
Jag dog från djuret och blev en människa.
Varför skulle jag då frukta? När jag blev mindre genom att dö?

Nästa gång skall jag dö från människa,
På det jag må få ängelns vingar.
Från ängeln måste jag också gå vidare – "allt skall förgås utom Hans anlete".

Åter en gång skall jag svinga mig över änglarna,
Och jag skall bli vad ingen anat.
Låt mig så bli intet, intet. Ty harposträngen ropar till mig:
"Sannerligen, till Honom skola vi återvända." – Ur Mesnavi, en samling språk av dervischen Jelal).

Islam kan icke dö, ty det har på utsökt språk uttalat odödliga sanningar.

Älska Livet

Av J. Krishnamurti

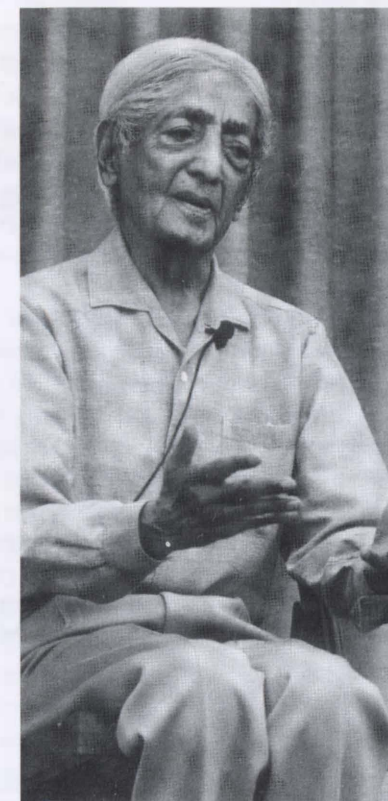
O, älska livet.
Varken begynnelsen eller änden
Känner dess ursprung.
Ty det har ingen början, intet slut.
Livet ä r.

I det fullkomnade Livet
Finns ingen död,
Ej heller ensamhetens smärta.
Mjuka melodier, övergivnas klagan,
Skratt och förtvivlans gråt
Är blott Livet på dess väg till fullkomning.

Se in i din grannes öga
Och smält samman med livet.
Där finns odödlighet,
Evigt liv – i ständig växling.

Underbart är det skiftande
I dagens och nattens enahanda växling.

För den som ej älskar livet
Finns ingen odödlighet,
Blott tvivlets börda
Och en isande fruktan
För ensamhetens tomhet.

Allt är stort
Ty i allt är Livet. Lycklig den,
Som avslöjat tingens källa
Och för evigt uppgått däri.

Älska Livet,
Och din kärlek skall ej förflykta.
Älska Livet,
Och ditt omdöme skall ej förvillas.
Älska Livet,
Och du skall ej vandra bort
Från förståelsens väg.

Liksom jordens fält uppdelats,
Så har människan uppdelat livet
Och skapat sorg.

Tillbed ej de gamla Gudar
Vid altaren med rökelse och blommor.
Kom, lämna allt,
Älska Livet i jublande fröjd,
I glädjefylld extas.
Livets dans är fri från allt som snärjer.

Kom, kom,
Jag är av detta Liv, odödlig, fri –
Om detta Liv sjunger jag,
Om evighetens källa.

Ur *Quo Vadis?* nr 2, 1929

J. Krishnamurti sa att Sanningen är ett väglöst land, dvs det finns inga vägar som med säkerhet leder alla dit. Det betyder att envar måste finna sin egen sanning. Foto ur Quo Vadis? 8–9, 1928.

J. Krishnamurti upplöser sin egen organisation

Ur *Quo Vadis?* Nr 9–10, 1929

I den svenska pressen har J Krishnamurtis åtgärd att upplösa Orden Stjärnan varit föremål för stort intresse. Det anses som en i sitt slag ovanlig företeelse, att ledaren för en rörelse, som räknar 100.000 medlemmar och befinner sig i stadig tillväxt, upplöser sin organisation. Vi äro här i tillfälle att återge det anförande J. Krishnamurti höll vid det tillfälle, då han upplöste Orden Stjärnan vid en kongress i Ommen i somras.

Vi skulle i dag tala om upplösningen av Orden Stjärnan. Många komma att bli glada, och andra bedrövade. Det är emellertid varken fråga om glädje eller sorg, ty saken är oundviklig, som jag kommer att förklara.

Ni ha kanske hört historien om hur djävulen gick på gatan tillsammans med en god vän och fick se en man ta upp någonting från marken, titta på det och stoppa det i fickan. Djävulens gode vän sade: "Vad hittade han för något?" "Han hittade en bit av Sanningen", sade djävulen. "Det var illa för dig, det", sade vännen. "Nej, visst inte", svarade djävulen, "jag tänker låta honom organisera den."

Jag håller före, att Sanningen är ett stiglöst land, och ingen kan nalkas det på någon väg, genom någon religion eller någon sekt. Det är min synpunkt, och den håller jag absolut och obetingat fast vid. Sanningen, som är obegränsad, obetingad, oåtkomlig från någon som helst väg, kan inte organiseras, och ingen organisation borde bildas för att leda eller tvinga människor att gå någon särskild väg. Om man väl förstått detta, inser man hur omöjligt det är att organisera en tro. En tro är en rent individuell sak, och man kan och får inte organisera den. Om man gör det, blir den död, förstenad. Den blir en troslära, en sekt, en religion som påbördas andra. Så gör man överallt i världen. Sanningen drages ned, förringas och göres till en leksak för de svaga, de för tillfället missnöjda. Sanningen kan inte hämtas ned, individen måste tvärtom anstränga sig för att höja sig upp till den.

Man kan inte föra bergstoppen ned i dalen. Om man vill komma upp till bergstoppen, måste man gå genom dalen och klättra upp för branten utan fruktan för de farliga bräddjupen. Man måste klättra upp emot Sanningen, den kan inte hämtas ned eller organiseras åt en. Intresse för idéer uppehålls huvudsakligen av organisationer, men organisationer kan endast uppväcka intresset utifrån. Det intresse som inte födes av kärlek till Sanningen för dess egen skull utan uppväcks av en organisation, är värdelöst. Organisationen blir en ram som dess medlemmar passa in sig i. De sträva inte längre efter Sanningen eller bergstoppen, utan bygga åt sig en lämplig nisch som de krypa in i eller placeras i av organisationen, och tro sedan att organisationen härigenom skall leda dem till Sanningen.

Detta är enligt min åsikt det första skälet till att Orden Stjärnan bör upplösas. Inte dess mindre kommer man troligen att bilda andra föreningar, man skall fortsätta att tillhöra andra organisationer för sanningssökande. Jag önskar inte tillhöra någon organisation av andlig art. Jag skulle begagna mig av en organisation för att komma till London, till exempel; det är en helt annan slags organisation, rent mekanisk, som post eller telegraf. Jag skulle använda en bil eller en ångbåt att resa med, ty de äro blott fysiska mekanismer som ingenting alls ha att göra med andlighet. Jag betonar om igen, att ingen organisation kan föra människan till andlighet.

Om en organisation bildas för detta ändamål, blir den en krycka, en svaghet, ett band, och måste förkrympa människan och hindra henne från att växa, från att upprätta sin egenart, som består i hennes eget upptäckande av den absoluta, obetingade Sanningen. Detta är ännu ett skäl varför jag har beslutat att upplösa Orden, eftersom jag råkar vara dess överhuvud. Ingen annan har övertalat mig till detta beslut.

Det är inte alls någon ståtlig handling, ty jag önskar inga efterföljare –, *jag menar vad jag säger*. I samma ögonblick man följer någon upphör man att följa Sanningen. Jag bryr mig inte om, huruvida man fäster avseende vid vad jag säger eller inte. Jag önskar utföra en bestämd uppgift i världen, och det ämnar jag fullgöra med orubblig koncentration. Jag har med en enda

grundväsentlig sak att göra: att befria människor. Jag önskar befria dem från alla stängsel, all fruktan – men jag vill inte grunda religioner eller nya sekter, eller upprätta nya teorier och filosofier. Då kan man helt naturligt fråga varför jag reser världen runt och talar. Jag skall säga mitt skäl. Jag gör det inte för att jag önskar anhängare eller en särskild grupp av särskilda lärjungar. (Vad människor tycka om att skilja sig från sina medmänniskor, hur löjlig och trivial skillnaden än må vara! Jag vill inte uppmuntra något så absurt.) Jag har inga lärjungar, inga apostlar, varken på jorden eller i andlighetens värld.

Inte heller är det begär efter pengar, eller lusten att leva ett behagligt liv, som lockar mig. Om jag önskade leva ett behagligt liv, skulle jag innte komma till ett läger eller bo i ett fuktigt land! Jag talar rent ut, emedan jag önskar saken klar en gång för alla. Jag vill inte ha dessa barnsliga diskussioner år efter år.

En journalist som intervjuade mig ansåg, att det var en ståtlig handling att upplösa en organisation, som räknar tiotusentals medlemmar. För honom var det en stor handling, ty, sade han: "Vad skall Ni sedan göra? Hur skall Ni leva? Ni får inga anhängare, man kommer inte längre att lyssna till Er." Om det bara finns fem människor som vill lyssna, som vill leva, som vill vända blicken mot evigheten, så är det nog. Vad tjänar det till att ha tusenden som inte förstå, som äro inhöljda i fördomar, som inte vilja ha det nya, utan hellre skulle vilja förvandla det nya så att det skulle passa deras sterila, stagnerade ståndpunkt. Om jag talar hårt, så missförstå mig inte, det beror inte på bristande medkänsla. Om någon går till en läkare för att opereras, är det då inte barmhärtigt av läkaren att operera, även om det gör ont? Om jag talar rent ut är det inte av brist på verkligt tillgivenhet – tvärtom.

Som jag sagt har jag blott ett mål: att befria människorna, att draga dem mot friheten, att hjälpa dem att bryta sig ut ur alla begränsningar, ty endast detta kan skänka evig lycka och ett obetingat förverkligande av självet.

Emedan jag är fri, obetingad, hel, inte en del, inte den relativa utan hela Sanningen, som är evig, önskar jag att de som söka förstå mig, skall vara fria, och inte att de skall följa mig och göra av mig en bur, som skulle bli en religion, en sekt. I stället skulle de vara fria från all fruktan – fruktan för religion, fruktan för själens frälsning, fruktan för andlighet, fruktan för kärlek, fruktan för döden, ja, fruktan för livet självt. Liksom en konstnär målar en tavla, emedan han älskar att måla, emedan det är hans självuttryck, hans fröjd, hans välbehag, så gör jag detta, och inte emedan jag önskar någonting av någon.

Ni äro vana vid auktoritet eller en atmosfär av auktoritet, som ni tror skall leda er till andlighet. Ni tror och hoppas att en annan med sin enastående förmåga – med ett mirakel – skall föra er till detta frihetens eviga rike som är Lycka.

Ni ha lyssnat till mig nu i tre år utan någon förändring utom hos några få. Analysera vad jag säger, var kritiska, så att ni kan förstå helt och hållet, i grunden. När ni söker efter en auktoritet att leda er till andlighet, tvingas ni automatiskt att bygga upp en organisation kring denna auktoritet.

Själva bildandet av denna organisation, som ni tror skall hjälpa denna auktoritet att leda er till andlighet, håller er fångna i en bur.

Om jag talar rent ut, så kom ihåg att jag gör det inte av stränghet eller hårdhet eller av entusiasm för det jag vill, utan emedan jag önskar, att ni skall förstå vad jag säger. Det är därför ni är här, och jag skulle blott öda bort tiden, om jag inte klart och bestämt förklarade min synpunkt.

Under aderton år har ni hållit på att förbereda er för denna händelse, Världslärarens ankomst. Under aderton år har ni organiserat, ni har väntat på någon som skulle skänka ert hjärta och sinne glädje, som skulle förvandla hela ert liv, som skulle ge er en ny förståelse; någon som skulle lyfta er till ett nytt livsplan, som skulle ge er nytt mod, som skulle göra er fria – och se nu vad som händer! Tänk efter, resonera med er själva och tag reda på, i vad mån denna tro har gjort er annorlunda bara med den yttre skillnaden att ni bär ett föreningsmärke, vilket är trivialt, absurt. På vad sätt har en sådan tro sopat bort allt oväsentligt i ert liv? Det är det enda avgörande: i vad mån är ni friare, större, farligare för varje samfund som är grundat på det falska, det oväsentliga? I vad mån har medlemmarna av denna Stjärnorganisation blivit annorlunda?

Som jag sade har ni i aderton år förberett er för mig. Jag bryr mig inte om, ifall ni tror att jag är Världsläraren eller inte. Det är av föga betydelse. Emedan ni hör till Orden Stjärnan har ni givit er sympati, er energi till Krishnamurti som Världsläraren – delvis eller helt och hållet. Helt och hållet för dem som verkligen söka, endast delvis för dem som nöja sig med sina egna halv-sanningar.

Ni har förberett i aderton år, och se så många svårigheter som stå i vägen för er förståelse, så många komplikationer, så många trivialiteter. Era fördomar, er fruktan, era auktoriteter, era kyrkor, nya och gamla – allt detta, påstår jag, är ett hinder för förståelse. Jag kan inte vara tydligare. Jag önskar inte att ni skall hålla med mig, jag önskar inte att ni skall följa mig, jag vill att ni skall förstå vad jag säger.

Denna förståelse är nödvändig, emedan er tro inte har förvandlat er, utan endast komplicerat er, och emedan ni inte äro villiga att se saker sådana de verkligen äro. Ni vill ha era egna gudar – nya gudar i stället för de gamla, nya religioner i stället för de gamla, nya former i stället för de gamla – alla lika värdelösa, alla hinder, begränsningar, kryckor. I stället för gamla andliga skiljemärken, i stället för gammal dyrkan har ni ny dyrkan. Alla bygger ni er andlighet på någon annan; er lycka på någon annan, er upplysning på någon annan; ni har förberett er på min ankomst i aderton år, men när jag säger att alla dessa ting äro onödiga, när jag säger att ni måste lägga bort dem och inom er själva söka upplysning, härlighet, renhet och omutlig styrka, då är inte en av er villig att göra det. Det finns kanske några, men mycket, mycket få.

Så varför ha en organisation?

Varför skall falska, hycklande människor följa mig, den förkroppsligade Sanningen? Kom ihåg att jag säger ingenting hårt eller ovänligt, men vi har kommit till ett stadium, där ni måste se saken som den är. Jag sade förra året att jag inte ville kompromissa. Mycket få lyssnade till mig då. I år har jag gjort detta absolut klart. Jag vet inte hur många tusen människor i världen – medlemmar av Orden – som berett sig för mig i aderton år, och ändå äro de nu inte villiga att lyssna helt och obetingat till vad jag säger.

Så varför ha en organisation?

Som jag nyss sagt är det mitt mål att göra människorna obetingat fria, ty jag håller före att den enda andligheten är den självets omutlighet som är evig, som är harmoni mellan förnuft och kärlek. Detta är den absoluta, obetingade kärleken, som är Livet självt. Jag önskar därför göra människan fri, jublande som fågeln i skyn, obekymrad, oberoende, extatisk i sin frihet. Och jag, som ni har berett er för i aderton år, säger nu att ni måste vara fria från alla dessa ting, fria från era komplikationer, er

tvehågsenhet. För detta behöver ni inte ha en organisation grundad på andlig tro. Varför ha en organisation för fem eller tio människor i världen som förstå, som strida, som har lagt bort alla futtiga ting? Och ingen organisation kan hjälpa de svaga fram till Sanningen, emedan Sanningen är i var och en. Den är inte långt borta, den är nära, den är evigt här.

Organisationer kan inte göra er fria. Ingen annan kan göra er fria, inte heller kan organiserad gudstjänst, eller att ni offrar er för en sak göra er fria. Inte heller kan ni frigöras genom att ni bildar en organisation eller kastar er in i något arbete. Ni använder en skrivmaskin till att skriva brev på, men ni sätter den inte på ett altare och tillber den. Men det är vad ni gör när ni låter organisationer bli huvudsaken för er. ”Hur många medlemmar finns det i er organisation?” Det är det första alla journalister fråga. ”Hur många anhängare har ni?” ”Av deras antal skall vi avgöra, om det ni säger är sant eller falskt.” Jag vet inte hur många medlemmar det finns. Jag har inte med det att göra. Om blott en enda människa hade blivit frigjord vore det nog.

Vidare har ni den föreställningen att endast vissa människor äger nyckeln till Lyckans Rike. Ingen äger den nyckeln. Ingen har auktoritet att äga den. Den nyckeln är ditt eget jag, och i utvecklandet och renandet och omutligheten av detta jag allena är Evighetens Rike.

Ni inse nu hur absurd hela den byggnad är som ni ha upprättat, sökande hjälp utifrån, beroende av andra för er tröst, er lycka, er kraft. Allt detta kan ni endast finna inom er.

Så varför ha en organisation?

Ni är vana vid att man talar om för er hur långt ni hunnit,

vilken er andliga ståndpunkt är. Hur barnsligt! Vem annan än ni själva kan säga er, om ni är vackra eller fula inom er? Vem annan än ni själva kan säga, om ni är omutliga? Ni ta inte dessa ting allvarligt nog.

Så varför ha en organisation?

Men de som verkligen önska förstå, som söka efter det som är evigt, utan begynnelse och utan slut, de skall vandra tillsammans med större iver, de skall bli en fara för allt som är oväsentligt, för överkligheter och skuggor. Och de skall koncentrera sig, de skall bli en flamma, ty de förstå. En sådan grupp måste vi skapa, och det är min avsikt. På grund av denna verkliga förståelse skall där råda sann vänskap. På grund av sådan sann vänskap – som ni inte tycks känna till – skall där råda verkligt samarbete mellan alla. Och detta inte på grund av auktoritet, inte på grund av frälsning, inte på grund av självuppooffring för en sak, utan emedan ni verkligen förstå och därför är i stånd att leva i det eviga. Detta är större än all glädje och alla offer.

Detta är alltså några av skälen till att jag efter två års noggrann eftertanke fattat detta beslut. Det beror inte på en ögonblicklig impuls. Jag har inte blivit övertalad av någon – man kan inte övertala mig till något sådant. I två år har jag tänkt på detta, grundligt, djupt, tålmodigt, och jag har nu beslutat upplösa Orden, eftersom jag råkar vara dess överhuvud. Ni kan bilda andra organisationer och vänta på någon annan. Det bryr jag mig inte om, men jag vill inte vara med om att skapa nya burar eller att utsmycka dessa burar. Min enda önskan är att göra människan absolut och obetingat fri.

För den som andligen stiger allt högre förvandlas de forna oaserna till öknar.

Endast den brinnande kan vara en fackla för mänskligheten.

Med slagord har man slagit ihjäl mer levande liv än med något annat vapen.

Kroppen är en översättning av själen till ett synbart språk.

En verklig lärare säger: jag lär dig för att du skall bli fri – också från mig.

Meningen är ej att vi skola förlora oss i Gud, utan att vi skola finna oss själva i Honom.

En utvecklad människa känner instinktivt sin medmänniskas *specifika vikt*. Det är efter den hon bedömer henne och ej efter hennes tillfälliga handlingar.

Erkki Melartin (Ur *Quo Vadis?* 2 och 7–8, 1929)

Teosofisk Tidskrift gavs ut av Teosofiska Samfundet.

Från nr 8–9, 1928:

Vegetarism versus hökmoral

Svenska vegetariska föreningens 25-årsjubileum har firats med en internationell kongress i Stockholm, som vanligt hedrad med oförstående kommentarer och dumma glåpord från pressens sida. En liten ledare i Sv. Dagbladet frågar t. ex. ”Vad har en dietisk idé (sic!) med moral att skaffa? Är det omoraliskt av höken att taga duvan, av abborren att sluka löjan? *Det är varken moraliskt eller omoraliskt att slakta ett djur till föda* – .”

Är det inte förtjusande? Signaturen ifråga ställer sig själv och den förnuftiga, icke-vegetariska delen av mänskligheten på samma moraliska utvecklingsnivå som höken och abborren! Efter denna bekännelse kan vi inte längre undra över bristen på förståelse. Vegetarismens bärande idé är icke ”dietisk” utan moralisk eller låt oss hellre säga etisk. Men i sublim naivitet fortsätter den ”praktiskt tänkande” kåsören:

”Och vad har slutligen ’dödandet av djur’ – som det heter om slakt på Vegetarianens språk *till kraftigt inskräpande hos läsaren att det är något förfärligt som sker* (kurs. av undertecknad) – att göra med dödandet av människor, d. v. s. krig?”

Det är hög- och abborrmoralen i sin prydno. Naken, utan att blygas, som en gång Adam i paradiset. Att taga livet av djur är icke att ”döda”, det är att ”slakta”. Artikeln slutar med följande dundersmäll, avsedd att efter alla skarpa hugg slutligen barmhärtigt alldeles tillintetgöra de stackars vegetarianerna: ”Det som är nyttigt för magen är inte alltid nyttigt för hjärnan.”

Min hjärna finner, att enligt innebörden av detta yttrande i dess sammanhang, borde rovdjuren vara jordens klokaste väsen, vargen, lejonet och hyenan vara i visdom oändligt överlägsna hunden, hästen och elefanten. Man får ha överseende, ty det är en vegetarisk hjärna – – –

Från *Teosofisk Tidskrift* november 1930:

Vegetarism och djurskydd

Vi äro vegetarianer, icke blott därför att den köttfria födan är sund och vällmakande – det är en magfråga och kommer i första och sista rummet, och vi skulle vara vegetarianer, även om den vegetariska födan vore skadlig.

Vi äro vegetarianer därför att vi i djuren se våra bröder.

Vi äro vegetarianer därför att vi ära Skaparen i hans skapelser.

Vi äro vegetarianer därför att vi betrakta varje slakt som ett mord, och det heter: ”Du skall icke dräpa.”

Vi äro slutligen vegetarianer därför att vi älska djuren.

Nathaly von Riefenstahl

Ofta kalla människorna det för dumhet, som de äro för dumma att förstå.

Gött

Den enskilda individen är icke blott ett väsen i sig själv utan också en atom av Världssjälén.

P. H. van Moerkerken

Från Buddhas evangelium

Må en människa övervinna vrede med kärlek, må hon övervinna det onda med det goda, må hon besegra den girige med givmildhet och lögnaren med sanning.

Ty hat upphör aldrig genom hat, utan hat upphör genom kärlek, detta är en gammal lag.

Från *Teosofisk Tidskrift*, november 1930:

Människorna ha sökt Gud på många sätt men icke funnit honom. De sökte honom i urskogar och vildmarker, i öknar och grottor, de sökte honom genom askes och självplågeri, genom lärdom och argument, men han undflydde dem alltid. Endast på *en* plats är du säker på att finna honom för att aldrig förlora honom igen, det är i djupet av din egen ande, som är han själv. Där bor han alltid, i hjärtats grotta, den dolde guden, ljuset över mörkret, det Eviga som är kraft och skönhet och kärlek. Finner du honom där skall du sedan se honom överallt, i varje mänsklig varelse, i varje djur, planta och mineral, i rymdens blåa djup, i glädje och sorg, i fröjd och smärta, ja i själva mörkret. Dyrka honom i alla varelser, tjäna honom i alla behövande, mätta honom i de hungriga, lär honom i de okunniga, älska honom i de kärlekslösa, gör ditt liv till hans tempel, och dina handlingar till ett offer åt honom. Då skall du en gång se konungen i hans glans och du skall växa till fullkomlighet, till den gudomliga människan.

Varthän?

Fritt efter Angelus Silesius

Min vän, varthän? Vet, himlen bor inom dig, och Gud förgäves söker du utom dig. I Gud jag lever och i mig Han är – Han är mitt ljus och jag Hans avglans bär.

G. H. L.

Vi vilja älska mänskligheten, och vi kan inte ens vara goda mot dem vi komma i beröring med.

Vi vilja lära andra och ha ännu så mycket att lära av andra.

J. Krishnamurti

Dr Wiltse's upplevelse

Av G. E. Aae

Det engelska Sällskapet för psykisk forskning har sedan dess stiftande år 1882 utfört ett utomordentligt betydelsefullt arbete i fråga om utforskandet av de fenomen av mångahanda slag, som man plägar hänföra till området för det s. k. ”övernaturliga”. Hit hör sålunda allt, som har att göra med tankeöverföring, hypnotism, klärvoajans, kristallskådning, spökerier, andeuppenbarelser etc. – saker, som icke kunna förklaras på vanligt sätt, och som man därför varit benägen att skriva på fantasiens eller vidskepelsens konto. Sällskapet har bemödat sig om att utforska dessa fenomen utan förutfattade meningar av något slag, och namn sådana som Myers, Podmore och Sir Oliver Lodge äro en borgen för, att vetenskapliga metoder härvid kommit till användning. Endast sådana fall, som kunna anses vara fullt styrkta och verifierade, införas i Sällskapets ”Proceedings”, och dessa senare utgöra därför en ovärderlig guldgruva för den som ägnar sig åt studiet av ockultism och önskar finna kontrollerbara bevis för olika författares påståenden. Även dödens problem belyses genom berättelser av personer, som stått på gränsen till den andra världen och fått kasta en hastig blick in bakom förlåten, innan de återkallades till det fysiska livet.

En av de märkligaste av dessa redogörelser härrör från en läkare, dr Wiltse, som själv skildrar allt vad han varit i tillfälle att iakttaga under den kritiska perioden av en svår sjukdom, som förde honom till gravens rand. Efter att ha beskrivit de olika faserna av sin sjukdom ända till det ögonblick, då han inför dödens annalkande sade sitt sista farväl till släkt och vänner, fortsätter dr Wiltse:

Jag låg ungefär fyra timmar utan puls, och utan att man hörde mitt hjärtas slag, enligt vad som meddelades mig av dr Rayne, som satt vid min huvudgård. Under ett givet ögonblick trodde flera av de närvarande mig vara död, och sedan nyheten hunnit sprida sig utanför, satte byns klockor igång med själaringningen.

Jag tror, att jag befann mig i ett tillstånd av absolut medvetlöshet, naturligtvis skall jag icke försöka närmare bestämma dess varaktighet, alldestund en minut eller ett århundrade tillbragta i detta tillstånd skulle synas identiska. Emellertid återfick jag medvetandet för att upptäcka, att jag ännu befann mig i min kropp, ehuru jag hade det intrycket, att det icke längre fanns någonting gemensamt mellan min kropp och mitt Jag. Förvånad och glad betraktade jag för första gången mig själv – d. v. s. mitt verkliga Jag – som fann sig inneslutet på alla sidor av ”icke-jaget”, som höll det fångat liksom i en grav av lera. Med hela intresset hos en läkekonstens utöware uppfattade jag den underbara anatomen hos min kropp, med vilken jag, d. v. s. den levande själen i denna livlösa kropp, var förenad, liksom impregnerad i varje vävnad. Jag märkte att hudbeklädnaden utgjorde den yttre gränsen för den – om jag så får säga – levande vävnaden. Jag var fullkomligt på det klara med mitt tillstånd, och med absolut lugn resonerade jag så här: ”Jag är död i den mening, man vanligen tillägger detta ord, dock känner jag mig vara mera människa än någonsin, och jag ser, att jag står i

begrepp att skilja mig från kroppen.” – Jag iakttog alltså den intressanta skilsmässoprocessen mellan kroppen och själen. Tack vare en skenbart yttre kraft kände mitt Jag, hur det sköts åt sidan, framåt och bakåt med en vaggande rörelse, och på grund av denna rörelse brusto så småningom de band, som förenade det med kroppens vävnader. Efter någon tid upphörde den åt sidan riktade rörelsen, och samtidigt kände jag i fotsulorna, i tåspetsarna och sedan i hälarna liksom avslitandet av otaliga små trådar; därefter började jag känna, hur jag långsamt drogs från fötterna till huvudet på samma sätt som man drar ut ett gummiband. Jag minns fullkomligt väl, att jag tänkte då jag kommit i jämnhöjd med höfterna: ”Nu finns det inte längre något liv nedanför lårbenet.” Jag påminner mig icke det ögonblick, då jag också lämnade underlivet och bröstet, men jag kommer tydligt ihåg det ögonblick, då mitt Jag hade sammanpressats i huvudet, varvid jag gjorde denna reflexion: ”Jag befinner mig för närvarande koncentrerad i huvudet, snart kommer jag att vara fullkomligt fri.” Sedan kändes det, som om jag hel och hållen befunnit mig i hjärnans periferi, och som om jag varit tom invärtes, därpå som om jag lätt sammanpressat membranerna i alla riktningar, därefter som om jag trängt mig in genom kranietets fogar, och slutligen såg jag mig komma fram ur kraniet på samma sätt som en hinnaktig kropp, vars väggar tillplattats för att passera genom en springa. Jag påminner mig mycket väl, att jag tyckte mig vara något i stil med en manet ifråga om form och genomskinlighet. Då jag kom fram ur huvudet, kände jag mig skjutas uppåt och nedåt, därefter åt sidan, liksom en såpbubbla, som ännu hänger fast vid halmstrået, tills jag såg, hur jag lämnade kroppen och kände, hur jag sakta sänkte mig till marken, där jag småningom utvecklade mig, tills jag antog mänskliga proportioner.

Jag såg, att jag var genomskinlig, blåaktig till färgen och fullkomligt naken. Denna sista omständighet generade mig, och för att slippa bli sedd av de båda damer, som befunno sig framför mig, flydde jag mot dörren, som stod öppen. Men då jag kom dit, fann jag mig plötsligt vara klädd. Lugnad i detta hänseende vände jag mig om för att gå tillbaka samma väg och stanna hos mina vänner. Vid denna min rörelse kom min vänstra armbåge i beröring med en herre, som stod vid dörrtröskeln ... Till min förvåning passerade hans arm genom min utan att möta något motstånd, under det att de båda delarna av min arm förenade sig på andra sidan, utan att jag märkte det. Jag betraktade uppmärksam den herre för att komma underfund med, om han lagt märke till beröringen, men han visade intet tecken härtill och betraktade sorgset den av mig i detta ögonblick övergivna bädden. Jag såg åt samma håll som han och fann min egen kropp ligga en smula vänd på höger sida med utsträckta ben och armarna i kors över bröstet. Jag såg flera personer sitta och stå omkring mitt lik och lade särskilt märke till tvenne kvinnor, som gråtande knäböjde vid min vänstra sida. Jag fick sedan veta, att den ena var min hustru och den andra min sys-

ter; men jag hade i detta ögonblick ingen exakt uppfattning av individualitet; hustru, syster, vänner voro för mig ett och detsamma. Jag kunde skilja mellan könen och ingenting vidare ... ”Vad jag känner mig frisk!” tänkte jag, ”för några ögonblick sedan led jag förskräckligt, den förändring, som man kallar döden och som man är så rädd för, kom och befriade mig, sedan gick också denna förändring över, och nu är jag människa som förut, levande och tänkande, ja, med större klarhet än förut, och jag skall ej mer bli sjuk, och jag behöver icke mera dö!”

Sedan ville jag tilldraga mig de närvarandes uppmärksamhet för att övertyga dem om deras egen odödlighet. Jag gjorde glada bugningar och vinkade åt dem med min högra hand, jag ställde mig mitt ibland dem, men de fäste sig icke därvid. Då slog mig det komiska i min belägenhet, och jag brast i skratt. Jag gick genom dörren, steg utför trappan, gick vägen fram ända till gatan. Där såg jag mig omkring. Aldrig hade jag sett denna gata så tydligt som i detta ögonblick. Jag observerade markens rödbruna färg och de vattenpussar, som kvarlämnats av regnet. Jag kastade en orolig blick omkring mig, som en person, vilken står i begrepp att lämna sina saker på lång tid. Jag upptäckte då, att jag var större än under mitt jordeliv och gladde mig däråt. Jag hade kroppsligt sett varit en smula mindre än jag skulle ha önskat, i mitt nya liv, tänkte jag, kommer jag alltså att bli efter önskan. Jag märkte också, att mina kläder anpassade sig efter min större figur, och jag undrade, varifrån de kommo och huru de utan min vetskap kommit på min kropp. Kvaliteten liknade ett slags skotskt tyg, det var en bra kostym, icke elegant, men snygg. Vad jag känner mig frisk, tänkte jag, för knappt några minuter sedan var jag förfärligt sjuk och led mycket; detta är alltså den förändring, som vi kalla död, och som jag var så rädd för! Det är över nu, och här är jag fortfarande, en levande och tänkande människa. Ja, förvisso, jag tänker klarare än någonsin. Och vilket välbefinnande känner jag icke! Aldrig mer skall jag bli sjuk ... Jag skall inte mera dö. I min förtjusning hoppade jag av glädje, sedan försjönk jag åter i betraktande av min gestalt och mina klä-

der.

Plötsligen märkte jag, att jag kunde se en smal söm i ryggen på min kostym. Vad nu, sade jag för ig själv, kan jag se mig på ryggen? För att göra mig säker betraktade jag återigen ryggen på min kostym och baksidan av mina ben ända till hälarna. Jag förde handen till mitt ansikte för att röra vid ögonen—de äro på sin plats, tänkte jag, är jag då som ugglan, som kan vända på huvudet ett helt varv? Jag försökte detta utan framgång.

Det gick inte alls. Det är då möjligt, att jag lämnat min kropp ett ögonblick och likväl har förmåga att se med kroppens ögon, och jag vände mig om och såg efter genom den halvöppna dörren, om huvudet på in kropp syntes vara i samma linje som jag. Jag upptäckte då, att en mycket fin tråd, liknande en spindelväv, utgick från mitt bakhuvud och var fästad vid min kropp vid slutet av halsen. (Proceedings of the Society for Psychical Research, sid. 180.)

Efter att ha berättat, hur han i sin andekropp lämnade sitt rum, beskriver dr Wiltse, huru han blev återkallad till livet. Skildringen härav faller emellertid utanför ramen för denna uppsats och utelämnas därför. Dr Wiltse's berättelse synes mig för övrigt tala för sig själv och utgör en värdefull bekräftelse på förhållanden, som skildrats av klärvoajanta författare inom teosofernas och rosenkreutzarnas läger. ”Avslitandet av oräkeliga små trådar” svarar mot en objektiv verklighet och ger förklaringen på ett fenomen (carphologi), som fysiologien länge känt till men ännu icke är i stånd att förklara. I den ockulta litteraturen beskrives eterkroppen såsom varande blågrå eller violett till färgen. Tankens och känslans förmåga att plastiskt gestalta den astrala materien är ett välkänt faktum. Och i fråga om den astrala synförmågan kan hänvisas till följande uttalande av C. W. Leadbeater: ”Astralkroppens sinnesintryck förmedlas icke genom särskilda organ utan genom varje partikel. En människa ser alltså med vilken del som helst av sin astralkropp och kan se icke blott framåt utan åt alla håll samtidigt.” (Det inre livet, del II, sid. 5.)

Ur Teosofisk Tidskrift:

Jag tror att när döden tillsluter våra ögon, skola vi möta ett ljus mot vilket vårt solljus blott är skuggan.

Arthur Schopenhauer

Var finns lyckan?

Lyckan finner man icke genom att flytta och leta långt borta, men genom att modigt gå in i stillheten, lära sig älska det som är nära till hands, genom att växa förtröstansfullt där man är satt.

Oscar Levertin

Hyckleri

Hyckleriet är lastens hyllning åt dygden.

François de la Rochefoucauld

Broderskap

Teosofins bärande idé är broderskap. Samma liv, samma kärlek genomströmmar oss alla. Rik och fattig, stark och svag, alla utgöra vi *en* mänsklighet och höja oss och sjunka tillsammans. Det gives ingen frid, så länge en enda människa – man, kvinna eller barn – lever i brott och nöd. Det gives blott *ett* liv, allas vårt gemensamma, och endast i den mån vi arbeta för att lyfta hela mänskligheten, för att hjälpa de okunniga, de svaga och elända, befordra vi utvecklingen.

Annie Besant

Endast i meditationen kunna vi höja vårt medvetande till de plan där de dolda krafterna finnas samlade. Det första som är viktigt, är därför att vi enskilt eller i grupper bedja och meditera och sålunda utlösa de inre kraftkällorna.

Geoffrey Hodson

Att döda medmänniskor

Citat ur DN:
”Minst 6256 amerikanska Irakveteraner begick självmord under 2005. Självmordsfrekvensen i denna grupp är mer än dubbelt så hög som bland befolkningen i övrigt.

Det är ett känt faktum att den som själv dödat någon tar större psykisk skada än den som ”bara” varit utsatt för fara. Det var bland annat därför de amerikanska soldaterna i andra världskriget fick mindre psykiska problem efteråt än de som deltog i Vietnamkriget, där en betydligt högre procentandel sköt på moståndarna.

Statistiken säger något horribelt om vad som skett i Irak sedan 2003.”

Skribenten är Niklas Ekdal.

Men statistiken säger också något om hur onaturligt krig är.

Krig är också, skall man förstå, en form av slaveri, där människor fräntas sin egen fria vilja och tvingas ut i något som de helst vill slippa.

Tog de gamla vikingarna också livet av sig sedan de dödat andra? Knappast. De var nog snarare stolta. Idag känner och tänker inte människor som då. Det skall vi vara glada över. Och Gustav II Adolfs och Karl XII:s soldater, vad kände de?

Och beträffande nutidens soldater: Det är väl skillnad mellan att döda på långt håll, t ex från luften, och under närstrid?

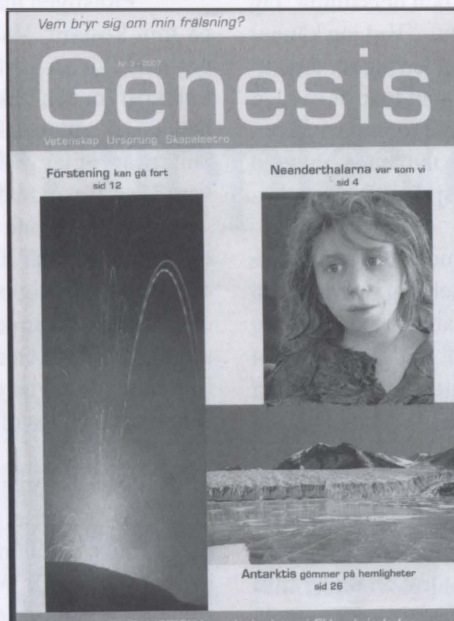
Trots att dödande är opnaturligt, är det ett återkommande inslag i bl a TV-underhållning.

Doris Lessing

Håkan Blomqvist skriver i UFO-Aktuellt om nobelpristagaren Doris Lessing.

”I förordet till boken [’Planeten Sirius experiment’] skriver Doris Lessing att hon tror att det på vår jord pågår mycket som inte berättas för vanliga medborgare. ’Jag skulle inte bli förvånad om jag fick reda på att mera avancerade varelser har använt denna jord i experimentellt syfte ... att det kan ha funnits en vetenskap i det förflutna som vi har glömt ... att vi kanske är förslavade på olika sätt som vi inte vet något om, får hjälp på olika sätt som inte heller vet något om...’ När det gäller ufo skriver hon: ’Vad UFO beträffar kan vi knappast betvivla en sak som så många gånger har intygats av så många sunda, ansvarsmedvetna, förnuftiga människor, både vetenskapsmän och lekmän.”

Ja, UFO-rapporter bör tas på allvar.

Gud skapade världen

Genesis är en kristen tidskrift som hävdar att ingen evolution har ägt rum.

Även om det är omöjligt att ta till sig tanken att världen skapades, så som beskrivs i Bibeln, av Gud för några få tusen år sedan, visar Genesis med många exempel att livet på jorden inte kan ha uppstått genom bara mekaniska processer och naturligt urval. Det är lätt att hålla med, när det skrivs i Genesis att dagens etablissemang utövar ett dumt förtryck när det förhindrar att alternativ till evolutionsläran i Darwins efterföljd nämns i läroböcker. Darwinismens anhängare kräver monopol på sanningen, trots att ateismen i verkligheten är motbevisad, vilket vi många gånger har visat i Sökaren och till en del på Sökarens hemsida.

Idag regerar i skolorna idén att världens uppkomst skall förstås mekaniskt och inte får förklaras som följd av intelligent skapande – en naturligtvis absurd tanke, men den har bitit sig fast i den skapade världen. Det finns en principiell ateism inom naturvetenskapen; men ändå existerar en tydlig faktor X bakom evolutionen; denna kan inte närmare beskrivas, men man förstår att den existerar.

Sökarens redaktör menar att det tydliga finns en intelligent skaparkraft i den evolutionära processen.

... att ateismen som livsåskådning och metodisk materialism som vetenskapsfilosofi skulle gälla är ingenting annat än ett subjektivt ställningstagande och ett förhållningssätt inför verkligheten.

Vesa Annala i *Genesis* 3, 2007

Pris till Etzel Cardeña

Professor Etzel Cardeña i Lund har fått en utmärkelse för viktiga bidrag till hypnosforskningen av American Psychological Association. En artikel som han skrivit tillsammans med forskarna Dietrich Lehmann, Peter Jönsson, Devin Terhune och Pascal Farber har utsetts till *Best reseach paper on hypnosis*. Etzel Cardeña har också valts till ordförande i Parapsychology Association.

”Ambres”

TV-programmet om transmediet Sture Johansson, som är kanal för ”Ambres”, har väckt uppmärksamhet och ett positivt intresse i sökarkretsar. Det sägs i reklamen för programmet att Sture Johansson/Ambres är ett världsunikt fenomen. Så är dock inte fallet. Transtal är mycket välbekant inom spiritualismen och parapsykologin. Spiritualismen bygger i hög grad på detta fenomen. Andra former av medialitet är automatisk skrift (en hand skriver automatiskt, utan mediets medvetna medverkan) automatiskt tal, klärvoajans och inre röst (t ex A Course in Miracles).

Sture Johansson går i trans på precis samma sätt som andra transmedier. Olika medier är kanaler för olika ”andar”. Att Ambres är en ”sidopersonlighet” hos Sture Johansson är tänkbart, även om det intressanta fenomenet transtal knappast är väl undersökt ännu och inte förklarat.

Om Sture Johansson har det sagts att han är en enkel snickare, som tar emot budskap vars innehåll överstiger hans egen andliga horisont. Men Håkan Blomqvist tillhörde en gång kretsen kring Sture och Turid Johansson, och han har berättat att man där studerade teosofi och annan ockultism, innan Sture blev medium för Ambres. Idéer av det slag som Ambres framför, har således varit välbekanta för Sture.

Parapsykologisk forskning har antytt att förklaringen till de mediala fenomenen står att finna i det mänskliga psyket.

Men när frågan ställs till de intelligenser som framträder genom Sture, om de är sekundära personligheter hos honom, svarar de att de är självständiga varelser som använder Stures organism för att tala till människor.

Sökaren har skrivit om Sture Johansson bl a i nr 4, 1978.

Stenålderskost bra för diabetiker

Forskare i Lund har låtit 14 kranskärslsjuka diabetespatienter äta ”stenålderskost” i tre månader och 15 patienter äta ”medelhavskost” lika länge. Alla som åt stenålderskost, som anses vara människans ursprungliga föda, fick normala blodsockervärden. Forskarna tror att diabetes-2-patienter bör äta mycket frukt och undvika spannmål och mjölkprodukter, vilket kännetecknar stenåldersmaten.

Djurvänner i media

Djurrättsfrågor tas sällan upp i svenska massmedia. Men i Aftonbladet 23 november finns två artiklar som tar upp djurplågeri. Kolumnisten Nima Daryamadj skriver om fasansfullt grym slakt i Kina, och debattören Jesús Alcalá tar upp avskyvärd tjurfäktning i Spanien. Man lägger märke till att dessa båda djurvänner har invandrar-namn.

Telepati – några sanningens ord från förr

”Telepati är nu ett experimentellt fastslaget faktum”, skrev C. D. Broad, som var en framstående professor i moralfilosofi i Cambridge (1889–1971). Och han ansåg att de telepatiska fenomenen knappast kan förlikas med den vanliga naturvetenskapliga synen på sambandet mellan kropp och själ, enligt vilken det själsliga är ett bifenomen till hjärnan. ”Dessa fakta är därför av den allra största filosofiska betydelse”, fastslog han.

H. H. Price (1899–1984) professor i logik i Oxford, har skrivit att telepati är något som inte borde finnas, om den materialistiska teorin om verkligheten är sann; men telepati finns, och därav följer att det måste vara något allvarligt fel på materialismen, hur talrika och imponerande de företeelser än är, vilka stöder den.

En filosof som tog telepatin på allvar var den framstående professorn i Cambridge Henry Sidgwick (1838–1900), vilken tillhörde grundarna av det engelska sällskapet för psykisk forskning och var dess förste president. I sitt invigningstal 1882 sa han bl. a. att det var en skandal att det fortfarande pågick en debatt rörande dessa fenomenets verklighet och att den bildade världen som helhet intog en attityd av otro.

Dessa uttalanden om telepatin åter-

ges av professor Sir Alister Hardy (1896–1985) i boken *The Challenge of Chance*, som skrevs av honom själv, Robert Harvie och Arthur Koestler (Hutchinson of London 1973). Hardy, som var biolog, ansåg att telepatifenomenet är av oerhört stor betydelse för vår förståelse av oss själva, av vår verkliga natur och förhållandet mellan medvetande och hjärna. Om telepati kan experimentellt demonstreras på ett sådant sätt att resultaten fullt ut accepteras av den vetenskapliga världen, måste detta få en utomordentligt stor betydelse för filosofin, ja även för naturvetenskapen och religionen. Professor Hardy trodde att om telepatin räknas in i vårt vetenskapliga vetande, kommer detta att innebära en revolution och få lika stor betydelse för 1900-talet som utvecklingsläran hade för 1800-talet.

Hardy underströk att vi lurar oss själva om vi tror att våra nuvarande begrepp om livet och utvecklingen är mer än en ytterst liten del av sanningen; det allra mesta återstår ännu för mänskligheten att upptäcka under en nästan ändlös rad av år. ”Vi står bara på tröskeln till förståelse av det levande.”

Dessa röster från förr uttrycker åsikter som alltjämt får anses bygga på god kunskapsgrund.

Att tänka om i grunden...

Det som för århundraden sedan föreföll meningslöst och omöjligt, företar vi oss idag och ser det som något självklart. Ett par veckor innan bröderna Wright flög, 1903, offentliggjorde den ansedde astronomen Sigurd Newcomb en artikel som bevisade att det var uteslutet att människan kunde flyga med maskiner som var tyngre än luften.

Flera månader efter den första framgången i Kitty Hawk vägrade tidningar i Dayton att skriva något om alla dessa dumma rykten att två bröder verkligen flög en maskin mellan förstäderna i utkanten av staden – det kunde helt enkelt inte vara sant.

Idag förklarar sk skeptiker bland vetenskapsmännen att paranormala fenomen, som telepati, klärvoajans, kläraudiens och psykikinesi, inte rymmer inom den utomordentligt väl grundade världsbild, som vetenskapen har lagt fram – fastän fenomenen i verkligheten är väl konstaterade. Fören majoritet inom vetenskapen är det självklart att världen förklaras utan ”Gud”; slumpprocesser och naturligt urval räcker för att förklara världssalltet, säger de – medan i verk-

ligheten ateismen/slumphyypotesen är övertygande tillbakavisad.

Det är inte lätt att göra sig fri från gammalt invant tänkande.

Forskarord

”Redan nu kan vi säga att den psykiska forskningen öppnat helt nya perspektiv för vår syn på frågan om människans natur. Den gamla dualistiska uppfattningen om människan gick ut på att själ och kropp är två olika väsen som står i växelverkan med varandra. Men till sin egentliga natur är själen oberoende av hjärnan och kan därför också existera utan den. Den allmänna uppfattningen inom den moderna psykologin förkastar denna dualism och hävdar att allt själsliv är oupplösligt knutet till hjärnan. ESP-forskningen (ESP är förkortning för extrasensory perception, utomsinnlig varseblivning) avslöjar för oss att denna i den moderna psykologin så invanda och nästan självklara grunduppfattning om människan är betydligt mer problematisk än de flesta psykologer räknar med. Den visar att människan kan uppfatta intryck från källor som inte har någon känd fysisk förbindelse med hjärnan via sinnena (telepati och klärvoajans) ja, inte ens behöver existera i den fysiska världen (pregoknition). Våra föreställningar om förhållandet mellan själslivet och hjärnan bör bli föremål för en radikal revidering.”

Detta skrev den norske professorn i psykologi Harald Schjelderup i sin bok ”Den dolda människan” 1961.

Reinkarnation, karma

Om reinkarnation förekommer, sker återfödelsen då i överesstämmelse med karmaläran enligt vilken handlingar i ett liv får rättvisa följder i nästa? Professor Ian Stevenson, som var världens ledande reinkarnationsforskare, upplyste om att han under sin forskning inte funnit riktigt stöd för idén att det existerar en moralisk orsakslänk mellan två inkarnationer. ”Om reinkarnation finns, så finns kanske också karma”, resonerade han, ”men det kan också vara så att karma inte finns eller inte finns på det sätt som har sagts i folklig undervisning.”

Mankan tro på reinkarnation utan att tro på existensen av en bestående själ, så som buddhisterna gör. (Buddhister av theravada-skolan menar att det inte existerar någon själ utana endast en ström av föränderliga mentala processer.) Kanske kan man också tro på reinkarnation utan att tro på karma.

Odödlighetsproblemet

I kyrkans trosförklaring sägs bland annat att de kristna tror på de dödas uppståndelse och ett evigt liv. Fast enstaka troende, bland dem Krister Stendahl, har ruskat på huvudet åt detta (bland dem Krister Stendahl). Många religioner förkunnar själens odödlighet (djuren anses inte ha någon själ). Fast vad som faktiskt händer efter dödens inträdande säger i varje fall kristendomen inget bestämt om, mer än att det rör sig om en evig salighet hos Gud, vad det nu skulle innebära – och det är nog inte så konstigt, eftersom det inte finns någon oomtvistlig kunskap i ämnet.

Förr tänkte sig väl de kristna att *hela* människan, själ och kropp, var odödlig, men numer talas det mest om *själens* odödlighet. Kroppen kan vi ju klara oss utan, men ingen lever utan sin själ, eftersom själen är jaget.

Religionsfilosofen professor Hans Hof har sagt sig vara övertygad om att *något* i oss överlever döden. Vi kommer i kontakt med detta något i djup meditation och under kontemplativ bön. I vårt allra innersta, i själva kärnan av vår varelse, kan vi möta evigheten, menar Hans Hof.

Hof säger också att i ljuset av mystikers erfarenhet är verkligheten en levande helhet. Och allt liv i denna helhet rör sig kring ett centrum, det innersta av verkligheten. Varats centrum är också mitt livs centrum. I detta centrums stillhet och tystnad finns det vi kallar Gud, och där bor det vi kan kalla vårt gudsjag. Detta Guds och människans gemensamma centrum är allt livs källa.

Men är nu verkligen själen ”odödlig”? Kanske är den bara en tillfällig bildning, ett medvetande, som är beroende av hjärnan och försvinner när kroppen dör?

Man skall observera att med själens ”odödlighet” kan man avse olika saker. Man kan mena att den fullständiga, individuella själen med alla dess karakteristika är odödlig, eller att något av själen är odödligt, exempelvis en personlighetskärna, kanske en själens botten, som är den för oss alla gemensamma medvetandesubstansen, vilken är tidlös och därmed odödlig.

Med att själen fortlever efter döden kan man avse att den lever vidare under en begränsad tid eller att den *aldrig någonsin* kommer att dö – och kanske alltid har funnits.

Många som uttalar sig om den

individuella själens odödlighet avser egentligen själens möjliga *fortlevnad* efter döden och stöder sig kanske på nära döden-upplevelser, klärvoajanta personers iakttagelser vid dödsbäddar och fall av reinkarnationstyp.

Om det nu skulle vara så att själen lever vidare efter den fysiska kroppens död, innebär ju inte detta att den inte kan dö. Till sist kanske medvetandet slocknar som en låga, när ljuset brinner ut, eller upplöses i en högre verklighet.

Några har liknat människosjälen vid droppen som faller i havet. Droppen finner att den inte längre bara är en droppe, utan en del av själva havet. När döden inträffat, när själen inte längre är i kroppen, finner den att personligheten fortfarande är intakt. Jag är fortfarande jag, men samtidigt identifierar jag mig inte längre med kroppen, ja inte heller med den personlighet som var knuten till kroppen; jag tycker att jag är *mycket mer* än den personlighet som var jag. Jag börjar inse att mitt sanna jag är universum självt. Mitt medvetande flyter ut och förenar sig med världsmedvetandet, blir samma som det. Jag är världen! Jag är skaparen och det skapade. Jag är allt som har funnits, finns och skall finnas.

Så har några tänkt.

SM

Hitlers tankar

I nr 4, 2007 av tidskriften Genesis finns en artikel av Annika Lenntoft Björk om utvecklingsläran. Där tar hon bland annat upp Adolf Hitlers syn på människan och utvecklingen.

Traudl Junge, som var en av Hitlers sekreterare, berättar i en självbiografisk bok att hon och andra personer i Hitlers omgivning ibland hade diskussioner med honom om kyrkan och människans utveckling, dvs det var föhrern som utvecklade sina tankar, och de andra lyssnade.

Hitler ansåg att kristendomen var föråldrad och hycklande. Hans egen religion var naturlagarna. De passade bättre till hans våldsideoologi än den kristna läran om kärleken till nästan. Han framhöll att i naturen har kampen för överlevnad alltid härskat. Allt livsodugligt och svagt har gallrats ut. Hitler ansåg, enligt Traudl Junge, att människan är i sin fulla rätt att avlägsna det som är sämre utvecklat, eftersom detta skulle innebära att vi hjälper evolutionen framåt

mot högre mål. Vi bör inte bevara livet hos handikappade och utvecklingsstörda. Hitler ville också rensa bort de mest primitiva raserna, såsom judar, zigenare, pygméer och svarta, eftersom dessa var långt efter den vita rasen i utveckling. Evolutionen med det naturliga urvalet var ”ett vinnande system”, som vi skulle slå vakt om. Nationalsocialism och religion kan inte samexistera, menade han.

(Förr spelade judar en stor roll i den tyska vetenskapen. Idag, när judar saknas där, är den inte så framstående. USA:s utrikesminister är en svart kvinna från amerikanska södern, och en svart man kan tänkas bli USA:s nästa president.)

Gåvor till Sökarens stödfond

Allan Larsson, 50:-, Ronny Willlman, 250:-, Adelita Verhagen, 100:-, Reimar Adler, 50:-, Asta Frode, 50:-, Folke Arvidsson, 100:-, Bertil Wigurd, 100:-, Ann Robertsson, 50:-, Bertil Nilsson, 200:-, Göte Andersson, 50:-, Béla Löffler, 50:-, Tom Hasting, 150:-, Jan-Erik Höglund, 250:-, Tore Alsing, 50:-, Bengt Holsby, 50:-, Gertrud Knepler, 50:-, Maj Ölund, 50:-, Erika Beckman, 50:-, Ann-Marie Berg, 100:-, Kerstin Linnstrand, 250:-, Per-Erik Andersson, 500:-, Kent Nilsson, 50:-, Anonym, 250:-, Stig Ollmar, 150:-, Gudrun Isaksson, 150:-, Sören Jansson, 250:-, Stig Forsblom, 250:-, Svante Silvé, 750:-, Kurt Sjödin, 100:-, Nils-Olle Lindell, 100:-, Woman's Art, 100:-, Lilly Bengtsson, 25:-, Ulla Romberg, 50:-, Per Ragnar, 50:-, Leif Malmström, 250:-, Catrin Grefveberg, 500:-, Nils Arozenius, 100:-, Dan Waern, 50:-, Margareta Lind, 50:-, Herbert Jobäcker, 100:-, Sören Wirén, 250:-, Kalle Hamilton, 250:-, Alf Forsén, 250:-, Ingvar Anderberg, 250:-, Marie Lindmark, 500:-, A-C Nording, 50:-, Lars Mattiasson, 150:-, Britt-Marie Lagerlöf, 50:-, Bo G. Johnson, 50:-, Martin Møllhausen, 50:-, Arne Einar Bohlin, 50:-, Folke Burstedt, 50:-, Ted Wallin, 50:-, Sigbritt Therner, 100:-, Helge Mandelholm, 100:-, Astrid Dourén, 100:-, S. Saaristo, 100:-, Yvonne Dahlqvist, 250:-, Björn Zakrisson, 750:-, Bernt Pettersson, 50:-, Ivan Pettersson, 50:-, Ann Malmerfelt, 50:-, Lars Breneby, 50:-, Gullevi Fahlander, 50:-, Carina Larsson, 50:-, Crister Gustafsson, 50:-, Maila Tsupukka, 50:-.

Forts. i nästa nr.

Mycket tack!

Red.

Kan reinkarnation

förklara vissa

karaktärsdrag och fobier?

Psykiatern och parapsykologen professor Ian Stevenson i Charlottesville, Virginia USA, som nyligen avlidit, var världens främste utforskare av fall som tyder på reinkarnation. Han menade att vissa beteenden hos barn kan tänkas vara uttryck för omedvetna minnen av tidigare liv.

Stevenson ansåg att fastän endast ett fåtal säger sig minnas tidigare liv, är det fullt tänkbart att människor kan visa beteenden som har sin rot i en tidigare inkarnation.

Det är inte ovanligt att barn har en avvisande attityd gentemot sina föräldrar, i spädbarnsåldern och i den tidiga barndomen. Detta brukar tillskrivas en avvisande inställning till barnet från föräldrarnas sida. Och ett stort förhållande barn-föräldrar har framhållits som roten till senare i livet utvecklad mentalsjukdom, exempelvis schizofreni. Men psykiatrer och barnpsykologer har inte mycket brytt sig om möjligheten att ett barn kan avvisa sina föräldrar, innan dessa avvisar barnet. En sådan avvisande attityd förekommer dock inte sällan i fall av reinkarnationstyp. Många barn som minns tidigare liv, säger till sina föräldrar att ”ni är inte mina riktiga föräldrar, jag vill fara till dem”.

En del barn visar svärförklarliga fobier. Stevenson omtalar att personer, som säger sig minnas att de levtt förut, ofta har tvångstankar som har samband med döds-sättet hos den föregående inkarnationen. Om den tidigare personen dött genom drunkning, kan barnet ha skräck för vatten – om han dött efter ett knivhugg, kan barnet visa skräck för knivar – och om den tidigare personen blivit skjuten, kan barnet visa rädsla för skjutvapen.

Fast, påpekar Stevenson, inte alla barn som minns att de t ex omkommit i en trafikolycka, är rädda för motorfordon. En del är det. Men man vet ju också att av de människor som är med om en svår trafikolycka, får några en bestående rädsla för motorfordon, andra får det inte.

Ofta visar barn intressen och anlag för sysselsättningar som är ovanliga i deras familj. Så t ex kan ett barn som bor i en bergsbygd i inlandet, ha stark längtan efter fartyg och sjön. Och ett barn i en bondefamilj kan använda all sin lediga tid till att samla och reparera klockor. Barn, som säger sig minnas tidigare liv, visar ofta samma intressen som den person hade, vars liv de identifierar sig med. Ett barn, son till en lärare, ägnade mycket tid åt att leka att han ägde en

affär – han mindes ett tidigare liv som affärsinnehavare. En flicka, som Stevenson träffat i Burma, brukade medan hon var barn leka att hon var nunna – hon sa sig minnas ett tidigare liv som nunna. I de flesta sådana fall har Stevenson inte funnit liknande intressen hos andra barn i samma familj.

Barn som minns tidigare liv kan ibland visa begär efter berusningsmedel i överensstämmelse med den tidigare inkarnationens dryckesvanor. – Stevenson har undersökt fall där barn velat ha tobak, alkohol eller cannabis. Dessa ovanliga begär har inte kunnat förklaras genom vanor vanor hos personer i deras egen familj. Det är fullt tänkbart då, att begäret har sin rot i ett tidigare liv.

Även irrationell aggression kan eventuellt förklaras genom omedvetna minnen från tidigare liv.

Det händer också att barn ganska tidigt har en stark känsla att de fötts i en kropp av ”fel” kön. Stevenson har undersökt åtskilliga fall där barn säger sig minnas ett tidigare liv som en person av motsatt kön. Om det är en pojke, visar han i allmänhet drag av flicka och leker flicklekar, och han föredrar att vara tillsammans med personer av motsatt kön. De flesta sådana barn, som Stevenson kunnat följa tills de växt upp, har till slut anpassat sig till deras naturliga fysiska kön, men några har inte gjort det.

Religiös upplevelse

Följande lilla berättelse om en religiös upplevelse kommer från Anna-Greta Ångström, som tillhörde sufi-rörelsen.

”En dag slinker jag in i Engelbrektskyrkan för att där i tystnaden söka hjälp för ett barn, som var allvarligt sjukt. Efter en kort tystnad känner jag mig stärkt och lugn. Redan när jag kommer hem är den lilla bättre och jag tror mig veta varifrån hjälpen kommer. Vill tacka, men det går inte. Nästa dag går jag tillbaks till Engelbrektskyrkan. Där måste det gå. Sitter en god stund i tystnad – men hur tacka? Orden känns värdelösa. Men – över utgången i en valvbåde får jag se dessa ord i guldskrift: ’Hjärtats renhet är det tackoffer jag begär.’ Går djupt gripen därifrån. En vecka senare dras jag dit. Ser efter porten med guldskriften. Den finns inte, inte ens någon port med valvbåge. Går långsamt därifrån. Förstår utan att fatta det som hänt.”

Många har säkert varit med om händelser som enligt deras mening tyder på existensen av en gudomlig verklighet och gudomligt ingripande.

Den gemensamma grunden

Erik Palmstierna, som var utrikesminister i Hjämar Brantings första regering samt senare diplomat, påvisade i sin bok ”Glimtar – en sökares väg” gemensamma etiska grundtankar hos stora religioner och stora filosofer.

Judendomen: Det som är skadligt för dig själv, gör det inte mot din medmänniska (Talmud).

Kristendomen: Vad I viljen att människorna skola göra eder, det gören I ock dem (Matteus 7:12).

Islam: Ingen är rättrogen, som ej för sin broder önskar vad han önskar för sig själv. – Den som vill älska Allah, måste först älska sina medmänniskor.

Hinduismen: Gör inte mot andra något, som skulle vålla dig smärta, om det gjordes mot dig (Mahabharata 5:17).

Buddhismen: Plåga inte andra med det som pinar dig själv (Udanavarga 5:18).

Taoismen: Anse din nästas vinst som din egen vinst och din nästas förlust som din egen förlust (Tai Shang Kan Yin Pien).

Konfucianismen: Gör inte mot andra vad du inte vill att de skall göra mot dig (Analects 15:23).

Zarathustrareligionen: Endast den karaktären är god som inte mot andra gör något som inte är bra för honom själv (Dadistan-i-dinik).

Denna gyllene regel kan vi även finnas hos tänkare som levde före Kristus, t ex:

Pittakos från Mytilene, f. omkr 650 f Kr, en av Greklands sju vise: Gör inte din nästa det som du ej vill att han skall göra dig.

Thales från Miletos, omkr. 600 f Kr: Undvik att göra det för vilket du skulle tadla andra.

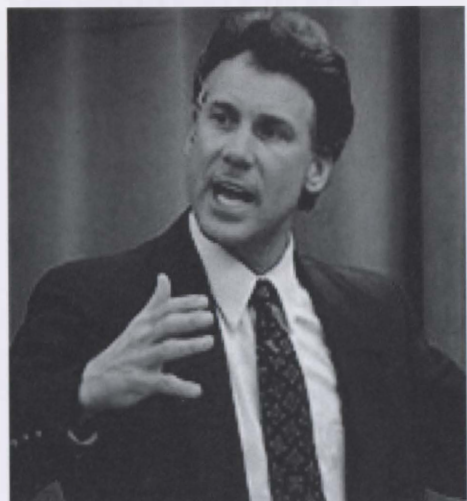
Konfutse, 551–497 f Kr: Gören andra vad I viljen att de skola göra eder. Du behöver ingen annan lag. Den är grundlagen för allt det övriga.

Isokrates: 436–388 f. Kr: Handla mot andra så som du vill att de skall handla mot dig.

Sextus: 406 f. Kr: Såsom du vill att din granne är mot dig, var du mot honom.

Aristoteles: 384–322 f. Kr: Vi bör uppföra oss mot andra såsom vi önska att de må uppföra sig mot oss.

Hillel: 50 f. Kr: Gör inte mot andra det du inte vill att andra skall göra mot dig.

Pastor Michael Dowd

Tack, Gud, för evolutionen!

En del kristna tror så bokstavligen på Bibeln att de menar att världens skapelse har skett just så som den beskrivs i Första Moseboken – under en vecka. Världens fulla ålder anses vara några tusen år. Men det finns kristna som tackar Gud för evolutionen! De uppfattar evolutionen som "helig". Ser man det så, är kriget mellan religionen och vetenskapen över. Amerikanske pastorn Michael Dowd har skrivit en bok med titeln "Thank God for Evolution!" där han föreslår ett "äkenskap" mellan vetenskapen och religionen. Inser man, skriver Dowd, att Gud har använt evolutionen för att skapa världen, kommer detta att förändra livet för många; även kristet troende kan erkänna vetenskapens sanning och ändå samtidigt tro på Gud. "Äntligen en gudstro som är begriplig!" säger en ateist.

Enligt Dowd är evolutionen Guds sätt att arbeta fram ett fungerande universum, Hans heliga arbetsmetod.

Pastor Dowd var tidigare en fundamentalistisk motståndare till tron på en evolution; han trodde att skapelsen har skett så som Bibeln beskriver den och att jorden är ung, inte mer än 6.000 år gammal. Under en tid trodde han att evolutionsidéen var djävulens verk. Det evangelium han idag predikar innefattar en gudomlig evolution. Pastor Dowd och hans hustru reser sedan 2001 Amerika runt och förkunnar att evolutionen är Guds verk. Intresset för dem är stort på många håll.

Ett alternativ till en evolution enligt Darwin är Intelligent Design, ID, ett begrepp som sägs först ha använts 1989; dess tankeinnehåll skiljer sig från "biblisk kreationism", eftersom ID inte är knuten till en bokstavlig tolkning av Bibeln. Intelligent design-

idéen säger att många former i naturen inte kan ha uppkommit på annat sätt än som följd av ett intelligent tänkande/skapande, bl a pekar man på *icke reducerbar komplexitet*, det förhållandet att vissa organ inte kan ha byggts upp bit för bit under en följd av år, utan alla samverkande delar måste ha tillkommit samtidigt som en idé.

Men det är inte Intelligent Design som pastor Dowd nu pläderar för; tvärtom menar han att ID-tänkandet inte leder någon vart. ID, tycker han, trivialiserar Gud och nedsätter vetenskapen.

I pastorns nya evangelium ingår en darwinsk evolution med mekaniska slumpprocesser och naturligt urval.

Var i dessa processer petar han in Gud?

Källor: Sajter på nätet.

Örtmediciner

I naturen finns mediciner, som (alltså) är naturliga och inte ger skadliga biverkningar på samma sätt som de syntetiska botemedel som den medicinska kemin tar fram.

Nätet har en hel del texter om örtmediciner. På "Urologkanalen", med en medicine doktor, specialist i urologi, som ansvarig, kan man läsa om hur man kan behandla prostatit med livsstilsförändringar, näringstillskott och naturmediciner. "Örtmediciner har vanligtvis inga bieffekter när man använder dem i rekommenderade doser."

En rekommendation på "Urologkanalen":

"Ät hela, friska, oraffinerade och obehandlade matprodukter. Inbegrip frukt, grönsaker, hela sädeskorn, soja, bönor, frön, nötter, olivolja ---. Att äta organisk mat kan reducera utsattheten för bekämpningsmedel, växtgifter och hormoner.

Undvik socker, mjölkprodukter, raffinerad mat, friterad mat, skräpmat och koffein."

Några örter räknas upp, vilka kan användes för att behandla prostatit och associerade urinvägsinfektioner: mjölon, echinacea, blompollenextrakt, pelitory of the Wall, saw palmetto.

På en sajt, som görs av "Utbildningsradion, läser vi": "Örtmediciner har använts i mer än 5000 år, men har inte varit accepterade av skolmedicinen." Sedan följer informationer om vad som går att bota med olika örtmediciner.

På sajten "Ny medicin, integrativ medicin" kan man läsa att kinesiska, indiska

och tibetanska örtmediciner kan hjälpa patienter som drabbats av känslig eller irriterad tarm. Man skriver kort om en undersökning som gett resultatet att traditionella örtmediciner kan förbättra symptom som smärta, störd tarmfunktion och uppsvälldhets känslor i tarmen.

Intresset för "integrativ medicin" tycks öka och även mötas av ökad respekt från delar av det medicinska etablissemanget.

På nätet finns också en databas över örtmediciner med vetenskapliga data. Vi läser: "Många människor tänker på örtmediciner som ett 'säkert' alternativ till de vetenskapligt utprovade kemiskt framtagna medicinerna. Man bör dock komma ihåg att många av dessa mediciner inte har föregåtts av någon speciell kontroll även fast de finns att köpa i de svenska hälsokostbutikerna."

Kina är sedan länge ett centrum för örtmedicin. Den traditionella kinesiska medicinen har anor som sträcker sig flera tusen år tillbaka i tiden.

I traditionell kinesisk medicin ingår t ex massage, qi gong, koppning, akupunktur och örtmedicin. Idag sker en export av dessa metoder över hela världen.

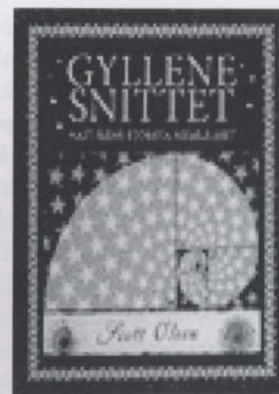
Det är framför allt Guangxi-regionen i södra Kina som framställer örtmediciner och exporterar dem. Ett problem för västerländska myndigheter är att det saknas vetenskaplig dokumentation för effekterna av flera av örtmedicinerna, men allt fler västerländska vetenskapliga studier publiceras vilka dokumenterar de medicinska effekterna av kinesiska örtmediciner.

Sökarens redaktör har den måhända naiva tanken att bot mot i det närmaste alla åkommor, som kan drabba människor (och djur) finns i naturen (på grund av en vis ordning). Detta är i så fall botemedel som naturen själv tillhandahåller och som bör användas i stället för syntetiska mediciner, vilka används inom den västerländska skolmedicinen.

Meditation och hälsa

Sajten "Ny medicin, integrativ medicin" skriver också om meditation och hälsa. Meditation är en mycket gammal metod för att lugna individen, läser vi, från fokusering på andningen till att tyst sjunga ett mantra. Det finns också många som hävdar att meditation har effekter på några sjukdomar.

Om man söker efter meditation och hälsa på Internet, får man cirka fyra miljoner träffar, vilket innebär att meditation har stor popularitet.

En naturens hemlighet

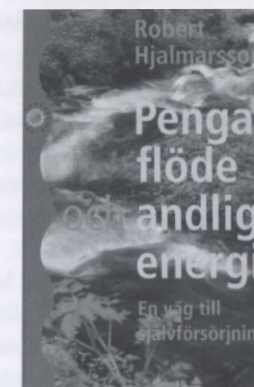
I sökandets natur ligger en stark drift eller längtan efter att förstå naturen. Det är naturen som är den stora förebilden och läromästaren till allt vi företar oss och över huvudet taget kan föreställa oss som verkligt. Och för att förstå verkligheten så försöker vi sortera upp denna i överblickbara enheter, katalogisera den och ge namn åt dess olika operativa inslag. Ett sätt att överblicka den är att försöka hitta gemensamma nämnare och likheter med sådant vi redan känner, för att med analogier med det redan kända bilda oss en uppfattning om det som fortfarande är höljt i dunkel. Det är så vi försöker förstå det nya och utforska det.

I boken *Gyllene snittet – naturens största hemlighet* (Schibsted Förlagen 2007, övers. Anders Holmberg) av Scott Olsen har författaren med den repetitiva tendens som finns i bl a naturens formkrafter gjort tydligt vilka regler och krafter som är i verksamhet. Det gör han bl a med hjälp av matematiken där han anför bl a. Fibonaccis och Lucas talföljder som exempel på vilka skapelsemetoder och regelbundenheter naturen uppvisar. Det harmoniska förhållandet och ändamålsenligheten i mineral- växt- och djurriket har det gemensamt att allt som strävar efter balans i naturen också uppnår denna balans. För att fungera i verkligheten måste alltså alla operativa funktioner där optimeras för att duga som överlevnadsbetingelser för levande väsen. Samtidigt har denna optimala funktionalism blivit normgivande och så småningom också skönhetsideal i nästan all mänsklig verksamhet. Det kan vara inom t ex formgivning, arkitektur, måleri och musik.

Vi kan hitta det gyllene snittet i någon form överallt i naturen, och senare i utvecklingen även hos människan. Människan är sprungen ur naturen och får också sina skönhetsideal därifrån, men hon har också lärt sig att optimera verkan av sina redskap och mycket övrigt från naturen. Därmed är det naturen själv som är skapare av det harmoniska förhållande vi kommit att kalla gyllene snittet. Vad författaren gjort är att belysa och

peka på vad i vår vardag som lånat sin form från detta harmoniska förhållande. Det är en mycket läsvärd liten bok som man ibland önskar hade ett något större format eftersom några av illustrationerna och texterna blivit så små att de är svåra att läsa, men det går om intresset finns. Och om man är intresserad av fenomenet så blir de nya insikterna författaren skänker allt mer fascinerande.

Jan Seilütz

Ekonomisk hälsa

Pengaflöde och andlig energi. En väg till självförsörjning. Robert Hjalmarsson. Solrosens förlag. 96 sidor.

Robert Hjalmarsson har tidigare studerat nationalekonomi, men fokuserar nu i stället ekologisk ekonomi, med vilket menas: en annan förklaringsmodell vad gäller pengar än den som presenteras av den nämnda ekonomiska disciplinen.

Han menar att pengar är ett uttryck för energi, och att låta denna energi flöda på ett balanserat sätt är ekvivalent med ekologisk ekonomi.

Boken är indelad i två delar: pengaflöde dels på det personliga planet, dels på det globala planet. Hjalmarsson väljer att förklara penningflöde genom att utgå från chakrasystemet, eftersom detta – enligt såväl traditionell esoterik som nyandlig sådan – är en transformatorstation för energi mellan människans fysiska och andliga sida

Universell livsenergi transformeras från det andliga planet via energikanalerna ut i olika kroppsorgan och laddar då normalt varje cell med nödvändig energi, men flödesinformationen går också från cell- och organnivå via hjärnan tillbaka till det andliga planet, där individens jag och medvetande existerar.

När energin inte störs av lokala obalanser i energimeridianerna har den fysiska kroppen de optimala förutsättningarna till hälsa. När obalanser uppstår, inträder efterhand sjukdomssymptom. På motsvarande sätt finns det, menar författaren, möjlighet att se penningenergi: ju fler störningar som inträder i dess globala nätverkssystem, desto

mer ohälsosam är ekonomin. Störningar uttrycker sig i nationella, internationella och globala finanskriser, och skapar olika grader av problem för alla dem, som är inne i systemet. Den nuvarande kapitalismen ser Hjalmarsson alltså som ett ekonomiskt energisystem med inbyggda risker för markanta störningar, och därför bör det – och kommer det att – omformas till ett nytt och bättre system, som bygger på andliga insikter.

Vårt nuvarande system är, skriver Hjalmarsson, baserat på tanken "människan är i grunden egoistisk" (egoistisk ekonomi), men hur långt skulle inte tanken "människan är i grunden kärleksfull" (kärlekens ekonomi) kunna ta oss?"

Egot har herraväldet över anden i vårt nuvarande monetära energisystem, och en av dess konsekvenser är att du alltid kommer att känna dig fattig "eftersom du alltid strävar efter att få något mer".

De andliga guiderna understryker: "Du manifesterar illusionen att det finns något du saknar; och när du får detta något kan du bli lycklig". Vilket då inte låter sig göras, utan så snart vi fått X, saknar vi Y, och så vidare. Lyckan finns alltså inte att uppbibriga genom att vi springer runt i detta ständigt rullande "hamsterhjul".

Vi får ekonomisk hälsa, menar Hjalmarsson, när vi i framtiden istället låter kärleken ta befälet, eftersom det innebär, att penningenergin då flödar friare, utan de inbyggda störningar som det nuvarande systemet har. Samtidigt har vi då helt förstått att jorden, Gaia, är en levande organism med ett medvetande, och att mänsklighetens kollektiva medvetande håller på att sammanlänkas med Gaia's medvetande.

Boken har skapats genom något författaren kallar "inspirerad skrift", som enligt Hjalmarsson inte är identiskt med kanalisering, eftersom men då ofta inte medveten om vad man skriver. Istället har hans andliga ledare "viskat" i hans öra vad han ska skriva, och sedan har han själv valt den språkliga dräkten för budskapet.

Han kallar uppbyggnaden "en serie betraktelser", där ambitionen är att läsaren skall bli inspirerad att tänka i nya banor kring temat och att överföra nytänkandet till sitt eget liv. "Tillsammans kan vi sedan skapa nya förutsättningar för hur vi lever våra liv på denna sargade planet."

Jag tycker att Hjalmarsson lyckats väl med intentionen att presentera grundläggande nyskapande idéer inom ekonomiskt tänkande. Dock är texten något kort för att mer uttömmande förklara dessa, varför många frågor återstår efter avslutad läsning.

Möjligtvis kommer det en uppföljare?

Gunnar Martin Aronsson

”Skeptiker” om sin tro

2007 utkom på Leopard förlag boken *Fakta eller fantasier*; föreställningar i vetenskapens gränstrakter, där flera författare medverkar; Jesper Jerkert är redaktör. Med boken firar man föreningen Vetenskap och Folkbildnings 25 år.

Martin Rundkvist skriver om en svensk skeptiker omkring år 1700, Magnus Gabriel Block, senare adlad von Block. Vi får veta att denne begåvade man avlade en snabbexamen i medicin i Harderwijk, Holland. Kraven var inte höga där. ”Doktoranderna behövde bara lägga upp en kort färdigskriven avhandling och en summa pengar samt hålla en oration över avhandlingens ämne, så var det klart.” En annan svensk som snabbdisputerade där var Carl Linnaeus, senare adlad von Linné och världsberömd.

von Block var alkemist – han försökte framställa guld – men vände sig till slut mot astrologi, spådomar, jättecken i naturen och alkemi.

Rundkvist ger intressanta inblickar i en gången tid.

Efter sina Uppsala-år präglade av utmärkta studieresultat, fylleri och akademiska gräl reste [Block] till Rom. Där gjorde han genast succé i en litterär och vetenskaplig salong. Han konverterade till katolicismen och fick vid 26 års ålder en symbolisk anställning och stadigt underhåll i Florens hos storhertigen av Toscana.”

Ur ”Magnus Gabriel von Block – en svensk skeptiker omkring år 1700”.

Under rubriken ”Hälsosofarlig hälsoprofets” från känner Dan Larhammar bästsäljande författaren och immunologen Sanna Ehdin heder och förstånd.

Intelligent design, ID, tillbakavisas av genetikern Marianne Rasmuson under rubriken ”Deism mot darwinism”. Hon framställer striden så att opponenter mot darwinismen och evolutionsläran har en tro på att ”någon” har skapat allt, tex en Gud i överensstämmelse med Bibelns lära – fastän frågan i verkligheten är om evolutionen kan förklaras av mekaniska slumpprocesser och naturligt urval eller om det krävs *en medveten skaparkraft* för att förklara den intelligenta designen i naturen.

Rasmuson skriver att enligt ID-anhängaren biokemisten Michael J. Behe finns ”skeenden” som är oreducerbart komplexa i och med att en mångfald strukturer måste samverka. Felas en, ”upphör cellen att fungera”. Men det är så att strukturen överhuvud taget inte kan börja fungera, om något i den saknas; alltså måste alla delar av den ha tillkommit samtidigt, vilket visar att dessa strukturer endast kan ha bildats med ett klart syfte.

Att det finns icke reducerbart komplexa strukturer, där alla delar måste finnas tillsammans från början för att systemet skall fungera, pekar starkt på en skapande intelligens bakom evolutionen.

Lars Gahrn förklarar att den sägenomspunna kontinenten Atlantis aldrig har funnits. Dess skapare är Platon, som sade sig ha hört om dess existens av Solon. Olof Rudbeck hävdade på 1600-talet att Sverige var Atlantis.

Bertil Albrektson, som är en av dem som deltagit i nyöversättningen av Bibeln, berättar att den nya texten är mer vetenskaplig än tidigare översättningar. Man har verkligen bemötat sig att nå fram till den betydelse som orden hade för dem som en gång skrev ned dem. Trosföreställningar har inte fått påverka översättningen.

Sven Ove Hansson skriver nedsättande om UFO-rörelsen, som han anser är en av de största pseudovetenskapliga riktningarna i vårt samhälle! Lättvindigt avfärdar han observationer som i verkligheten inte är så lätta att förklara ”naturligt” som han intalar sig.

Hansson gör påståenden som ger en felaktig bild av ämnet och är klart pseudovetenskapliga, alltså inte grundade i vetenskaplig kunskap, utan i hans kreativa skepticism, trots att föreningen Vetenskap och Folkbildning anser sig företräda vetenskap och vill bilda folk... Hanssons framställning präglas av hans fördomar och dåliga kunskaper i ämnet.

(Jag gjorde en UFO-iakttagelse i tonåren. Ett UFO kom snabbt över himlen; jag följde det genom fönstret flera sekunder med ögonen tills det försvann bland molnen. Det var ovalformat, ljusgrått och hade för ögat ungefär samma storlek som en halv fingernagel, när man håller armen utsträckt. Min mor, som var ointresserad av okända företeelser, såg UFO:t på annan plats i staden, när hon var ute i trädgården. Hon pekade för mig ut banan i samma riktning som jag hade sett föremålet komma. Min slutsats är att UFO:t knappast kan förklaras inom ramen för mänsklig teknologi.)

Billy Larsson vill visa att Sigmund Freud, psykoanalysens skapare, inte var en riktig vetenskapsman.

Jesper Sjöström skriver om ”Lysenko och kreationisterna”. Artikeln utgör framför allt ett angrepp på ”kreationismen” i USA. Sjöström gör det vanliga ateistiska misstaget att tro att motsatserna är Darwins evolutionslära å ena sidan och en skapelse under kort tid i överensstämmelse med Första Moseboken å den andra. När man på detta felaktiga sätt beskriver det vetenskapliga problemet hur världen och livet har uppkommit, kan man aldrig förstå det.

I verkligheten är, som tidigare sagt, frågan: Kan evolutionen förklaras genom mekaniska processer och naturligt urval, eller måste man tänka sig en skapande intelligent kraft bakom utvecklingen? Människor av Sjöströms typ låtsas eller tror verkligen att alternativet till darwinismen är en skapelse på några dagar enligt Bibeln, inget annat. I en sådan debatt kan de lätt se sig som segrare.

Hanno Essén skriver mot tron på jordstrålning. ”I korthet påstås att det finns linjer som bildar ett rutnät över jordytan där någon form av strålning tränger upp. Värst är det där linjerma korsas, så kallade kryss.”

Man använder slagruta och vinkelpinnar för att finna dessa linjer och kryss.

I sk currykryss anses bl a risken för cancer öka. Man kan även få tex sömnsvårigheter, ryggsmärtor, mardrömmar, reumatism m m. [Professor]” Leif Floberg hävdar bestämt att träd och växter dör i Currykryss och har publicerat en hel bok med foton av dåliga träd och växter som enligt hans egna mätningar växer i sådana kryss.”

Essén, som inte tror ett enda dugg på jordstrålning och slagrutor, skriver bl a att när jordstrålning har testats grundligt, har

man inte funnit någon samstämmighet i resultat hos olika slagruteletare.

Emellertid (min anm.) har trovärdiga personer intygat att en slagruta i deras händer har vridit sig av, som det synes, egen kraft. Så något är det ändå med detta instrument.

De som ”tror” på slagrutan och på jordstrålning har betydande egen erfarenhet av slagrutan som instrument. Men vilken erfarenhet har Hanno Essén och hans svenska meningsfränder? Har de ens någon sin tagit en slagruta i sina händer?

Jan Dalkvist och Joakim Westerlund, som presenteras som psykologer vid Stockholms universitet, har bedrivit viss forskning inom parapsykologin, och de bidrar i boken med en artikel ”Parapsykologin och dess kritiker – ris och ros”. (Så vitt jag vet är Dalkvist nu pensionerad, och Westerlund har lämnat parapsykologin.)

De båda forskarna, som tydligen står skeptikerna nära, skriver bland annat att parapsykologin under hela sin över hundraåriga historia varit en ifrågasatt vetenskap. Den viktigaste orsaken till detta är, anser de, att parapsykologin utmanar den vanliga naturvetenskapliga världsbilden genom att inte utan vidare godta denna som korrekt. Den gängse världsbilden innehåller bl a påståenden att allt ytterst består av materia, att materia påverkar materia endast fysiskt och att mentala fenomen antingen är illusioner eller går att ”reducera” till något materiellt. Mot detta kan psi-fenomen, om de finns, utgöra motbevis.

Ett argument mot parapsykologin som ett giltigt forskningsområde är, berättar Dalkvist och Westerlund, att parapsykologerna inte lyckats finna bevis för något psi-fenomen – vilket visar, eller antyder, att sådana inte existerar – men det finns (min anm.) väl insatta bedömare som menar att vi faktiskt har tillräckliga bevis för psi-fenomen.

Kritikerna säger att en avgörande svaghet inom parapsykologin är att strikt upprepbara fenomen saknas, men (min anm.) medvetandet har ju en flytande karaktär, varav följer att såväl psykologiska som parapsykologiska fenomen inte kan kommenderas fram på samma sätt som materiella företeelser.

Dalkvist och Westerlund skriver bl a att ”levitation”, dvs att vissa människor kan lättas från marken och därmed upphäva tyngdkraften – något som den kände parapsykologen John Beloff ansåg att det fanns

bevis för – är lika omöjligt att tänka sig som att det skulle finnas grodor i solens inre – de är alltså väl pålästa i materialismens bibel.

De båda svenska forskarna påstår också att kreationismen ”är totalt immun mot de överväldigande bevisen för Darwins utvecklingslära” – medan i verkligheten ateismen som förklaring till evolutionen faktiskt i sak är motbevisad av flera kloka dissidenter i den vetenskapliga världen.

Forskarna skriver uppskattande att det finns goda kritiker bland psi-forskarna själva och att dessa respekteras av det parapsykologiska samfundet. Man undrar här varför självkritiker i det skeptiska lägret aldrig nämns med uppskattning! Där är det bara den blinda tron som gäller.

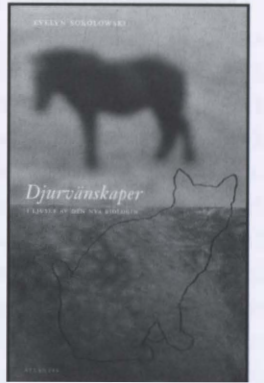
Jesper Jerkert berättar i ett kapitel hur falska medier åstadkommer sina ”övernaturliga” fenomen med trick. Han gör en rad obevisade påståenden, bl a att Uri Geller är ett falskt medium och att hans metoder grundligt har blivit utredda. I verkligheten har Geller aldrig tydligt avslöjats; han har bl a aldrig blivit avslöjad i filmer, fastän kameror ofta har nära observerat hans händer. Se fö www.sokaren.se/INDEX123.HTML

Problemet med ”skeptikernas” skrifter är detsamma som med Bibelns evangelier, de är inte skrivna i en vetenskaplig anda för att beskriva verkligheten som den är, utan de vill i stället bevisa något; evangelisterna, såväl de bibliska som de apokryfiska, vill visa att Jesus var Messias, den som skulle komma, och skeptikerna vill visa att ateismen-materialismen är sanningen om världen.

SM

Vänskap med djur

Den svenska kärnfysikern Evelyn Sokolowski (född i Danzig 1933) har skrivit boken *Djurvänskaper*, Atlantis 2007, vilken handlar om vänskap med djur. Den innehåller fina berättelser om människors samvaro med djur (vilka visar hur lika oss de faktiskt är) och även kritik mot hur vi människor behandlar djur. Hon vänder sig tex mot fiske-tävlingar, där det gäller att få den största sammanlagda fångstvikten. ”Att tävla i dödande”, skriver hon, ”visar en respektlöshet mot livet som är ovärdig den upplysta människan!” Forskning har bekräftat att fiskar kan uppleva smärta. Jakt på troféer ogillar hon också, liksom uppfödningen av pälsdjur.

Men Evelyn Sokolowski har inget emot köttätande, eftersom människan alltid har varit allätare, skriver hon, med kött som en viktig del av dieten.

Men det finns problem med jakten. Det är vanligt att en träffad älg springer ett hundratal meter innan den faller, och tretton procent av de skjutna älgarna kräver eftersök. ”För att skottet skall döda direkt måste det träffa i huvudet eller ryggraden, något som inte bör eftersträvas, eftersom träffsäkerheten blir dålig och skadskjutningarna ännu fler.”

(Människan är dock anatomiskt ytterst lik aporna, som är fredliga djur. Hon har inte rovdjurens blick, tänder, klor, snabbhet och instinkt, vilket visar att hon inte är tänkt att vara rovdjur.)

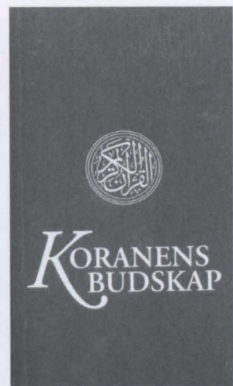
Men Evelyn Sokolowski är mån om djurens väl. Hon skriver: ”För djur som vi tagit makt över, vilda som tama, måste därför vårt oavvisliga mål vara ett gott liv och en skonsam död.”

Om medlidande som en mänsklig egenskap skriver hon att Hitler ansåg att medlidandet måste utrotas för att man skulle kunna förverkliga nazismens mål. Men Evelyn Sokolowski menar att vi i stället bör upphöja medlidandet till moraliskt fundament, vilket helt naturligt även gäller vårt förhållande till djuren.

Evelyn Sokolowskis bok är intressant och värdefull. Det är viktigt att vi får större förståelse för våra medvarelser djuren.

SM

De under Bokfloden anmälda böckerna kan köpas från Parthenon Bokhandel Box 3053 611 03 Nyköping

Koranen på svenska

Korans budskap. Tolkning från arabiskan av muslimen Mohammed Knut Bernström med utförliga kommentarer och noter. Proprius förlag 2002. 1169 sidor.

Islam är en av världsreligionerna, av största betydelse för en stor mängd människor över hela världen, främst araber. I vårt land bor genom inflyttning ca 350 000 på Islam troende, kallade muslimer. På grund av vissa tråkiga händelser har i väst brett ut en ovilja eller avsky mot den undervisning som grundar sig på profeten Muham-meds lära. Vill man förstå denna religion, som är

nära besläktad med kristendomen, finns en godkänd översättning till svenska.

Koranen ses av muslimer som Guds uppenbarade ord, förmedlade av ängeln Gabriel till Muhammed för för snart 1400 år sedan.

I Islam, som kan uppfattas som en dotterreligion till kristendomen, ses även Jesus som en Guds profet, men inte som Gud eller Guds son. Islam tar avstånd från den heliga treenigheten och förkunnar att det endast finns en Gud, och Gud har ingen son.

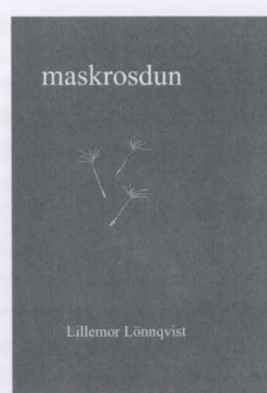
Muslimerna tror, liksom de kristna, på en domens dag, när alla skall dömas och en del, de orättfärdiga, går förlorade.

En icke-troendes reflexion:

Om nu Gud har dikterat Koranen, varför har han då inte varit mer kortfattad? Det viktiga kunde väl ha sagts med en bråkdel av de ord som nu utgör Koranen.

Med detta vill jag bara meddela att Koranen finns att köpa, eller låna på bibliotek. Jag har ännu bara läst litet i boken.

SM

Lillemors dikter

Lillemor Lönnqvist skriver ibland dikter om människan och livet. På uppmaning av vännen Roland Hansson, som nu står för form och tecknade illustrationer, har hon samlat sina små dikter i ett häfte, "maskrosdun", som innehåller en del tankvärdheter.

Förlaget heter Britt-Maries Förlag. Adress anges ej, men diktaren bor på Hornsgatan 117, 117 28 Stockholm.

På nästa sida återges tre av Lillemors dikter, som jag tycker hör till de finaste.

SM

Tre dikter

av Lillemor Lönnqvist

Jag ville tala med Kristus idag.
Gick till kyrkan
men han var inte där.

Vände ut igen
förvånad.

Därutanför
på kyrkogårdsbänken
en darrande man i bitter gråt
med en tom brännvinsflaska i handen.

Då såg jag Kristus.
Där vid mannens sida satt han.
Fanns där just för hans skull.

Och jag ville ropa högt
av glädje!

Herre, lär oss gå genom livet
med öppna ögon!

Skärp vår syn
så att den når fram till nöden,
så att den orkar tränga genom
det stundom motbjudande skalet
och in till kärnan.
Ända in till den kärna,
som darrande av ångest
stumt ber om vår barmhärtighet.

Herre, hjälp oss
att våga ge den!

vet du vad jag mest kommer att sakna

inte dina kyssar
inte dina ord
inte dina leenden

men din tysta smekning över min kind

det enda som kan utplåna smärtan

Ur diktsamlingen "maskrosdun", 2007

Hitler och homosexualitet. Sökaren 6/2007 sid. 21

Det finns nog en hel del hemligheter kring den "skitstöveln", som SM med rätta kallar honom. Men homosexualitet är ju i sig inte en negativ egenskap. En homosexuell är lika mycket medmänniska som alla andra. Det är väl snarare så, att ett psykopatiskt machouppträdande kan ha ett visst samband med homosexualitet, och då är det det förra som är problemet. En orsak till Hitlers tydligen störda förhållande till kvinnor och sexualitet kunde vara, att han i yngre år tros ha smittats med syfilis av en judisk prostituerad i Wien [1]. Denna teori passar nämligen symptomatiskt väl ihop med vissa onormala drag i hans uppträdande och beteende, samt med en del krämpor, som han lär ha haft. Han betecknade syfilis som en "judisk sjukdom". Trodde han, att judar var "orena", därför att han blev smittad på det viset? Har detta bidragit till hans synnerligen patologiska inställning till judendomen?

En annan orsak till hans judehat lär vara, att hans älskade mor trots behandling av en judisk läkare dog av en sjukdom, varefter han var helt utelämnad till en grym och sadistisk far [2]. Han hade därför som barn tydligen fått för sig, att läkaren hade dödat hans mor.

Teorin i boken är ju intressant men man undrar då, varför även homosexuella skickades till koncentrationslägren. Om inte de vid den tiden mycket större fördomarna mot homosexualitet hade rått i vårt samhälle, hade kanske historien fått ett annat förlopp. I dag är det ju annorlunda. Två betydande tyska politiker har utan problem och med en anmärkningsvärd acceptans "outat" sig som homosexuella: Berlins regerande borgmästare Klaus Wowereit och Guido Westerwelle, ledaren för det Fria Demokratiska Partiet FDP.

I reinkarnationsterapin finner vi ofta ett samband mellan homosexualitet och en heterosexuell traumatisering i ett tidigare liv. Man blev av den motkönade partnern misshandlad, utnyttjad, missbrukad eller förlöjligad och väljer därför omedvetet idag en likakönad partner, för det känns säkrare så.

Jan Erik Sigdell (Slovenien)

Referenser:

1. <http://news.bbc.co.uk/2/hi/health/2842819.stm> och http://www.dailymail.co.uk/pages/live/articles/news/news.html?in_article_id=463391&in_page_id=1770
2. Se Alice Millers böcker, där hon analyserar Hitlers psykologi: *For Your Own Good: Hidden Cruelty in Child-rearing and the Roots of Violence*, *The Untouched Key: Tracing Childhood Trauma in Creativity and Destructiveness* och *Breaking Down the Wall of Silence*.

Kommentar: Homosexualitet är inte en negativ egenskap. Många betydande personer har haft den läggningen. Men det hade varit en katastrof för Hitler, som skulle framträda som en kraftfull manlig ledare, om han blivit beskriven som homosexuell.

SM

SÖKARE hittar boken på
Parthenon nätbokhandel
www.parthenonshop.se

Aktuell nu:

James Van Praagh

Himlen på jorden

En guidebok till andevärlden, uppföljare till Tala med himlen! Utveckla din egen medfödda andliga talang med hjälp av det världsberömda mediet James Van Praagh, aktuell i TV-serien "Mannen som talar med andar". De senaste åren har han arbetat med tiotusentals människor och förfinat tekniker som du själv kan använda. Han kombinerar sina egna inspirerande upplevelser som medium med vittnesbörd från andra människor och vill uppmuntra oss att ge oss av på vår egen upptäcktsfärd, för att komma i kontakt med våra egna andliga vägledare, som kan vara oss behjälpliga som lärare, kamrater, inspiratörer och till och med beskyddare.

Nu i pocket! Specialpris för dig som beställer genom förskottsbetalning, endast 78:- inkl porto! Sätts in på plusgiro 1959-6, Parthenon AB. Märk talongen "sökare" och glöm inte ditt namn och adress. Vi skickar med en fyllig gratis BOKLISTA, som också kan beställas från adressen nedan.

I vår nätbokhandel www.parthenonshop.se hittar du nya intressanta böcker och även ett stort sortiment av antikvariska böcker som är slutsålda i bokhandeln, men som nu finns tillgängliga i vår ANTIKVARISKA avdelning i begränsat antal. Välkommen att fynda!

Parthenon Förlag & Bokhandel Box 3053, 611 03 Nyköping

En ny världsreligion?

I nr 4, 1971 skrev Bernhard Hegardt, fil. dr i filosofi och f d folkhögskolerektor, en artikel i Sökaren med rubriken ”Kan vi vänta en ny världsreligion?” Han menade att om religion är dogmer, riter, ceremonier, trosbekännelse, kyrkoorganisationer, prästvälde o dyl, måste man nog misströsta om religionens framtid på längre sikt. Men om Guds rike är *inom oss*, dvs om religionen i allt väsentligt är det inre livets sak, ställer sig saken annorlunda. Och att så är fallet har i alla tider hävdats av de stora mystikerna, skriver Hegardt. Medeltidens mest kände mystiker, mästare Eckehart, sa t ex att Jesus inte betyder någonting om han (= det religiösa livet) inte föds i en människas hjärta. Religion är alltså en inre upplevelse, vilken för många människor, kanske de flesta, är ett medfött behov, som måste tillfredsställas, om livet skall ha någon mening.

Hegardt skriver: ”Att ett stort religiöst behov alltjämt finns kan bl a vår tids själs- och nervläkare intyga. Carl Gustav Jung har sagt att av alla patienter han hade, var det inte en enda i åldern 30–40 år, hos vilken inte de mentala svårigheterna och patologiska tillstånden hade sin rot i problem med livs-åskådningen, främst av religiös art. Han försökte därför ofta återföra dessa patienter till deras vanligen förlorade barndomstro.”

Och själsläkaren Viktor Frankl berättade, skriver Hegardt, att när han satt i nazistiskt koncentrationsläger kunde han se att endast de fångar som hade stöd av en djupt och fast rotad tro och livsåskådning kunde härda ut och klara sig, medan andra dukade under.

Och en framstående svensk psykiater anser att tusentals människor går under varje år, eftersom livet inte har någon mening för dem.

Hegardt skriver också att om de nuvarande religiösa formerna endast i mindre utsträckning kan tillfredsställa människorna, ligger det nära till hands att man ser sig om efter andra religiösa föreställningar, vilka passar bättre i vår tid än de som tillkom för tusentals år sedan, då världsbilden var annorlunda än i dag och då den vetenskapliga forskningen ännu inte fanns.

Många har väntat på en ny världslärare. Vid 1900-talets början skrev den engelske författaren H G Wells hänryckt om den kommande världsläraren.

I den indiska och buddhistiska världen finns i vår tid en väntan på Maitreya, den nya världsläraren, som några tror är en inkarnation av Jesus. ”Från Sibirien, Korea och Japan i norr till Burma, Thailand och Indien i söder har man i många kloster inrättat en helig kammare åt Maitreya och i många pagoder och tempel satt upp bilder till hans ära.” Man tänker sig att det är Maitreya som skall leda mänskligheten framåt.

Den nye världslärarens bild av verkligheten måste stämma överens med naturvetenskapens världssyn, understryker Hegardt och nämner Gustaf Strömberg med hans idé om ”universums själ” som en vetenskapsman vars tankar pekar

bort från de gamla naturvetenskapliga föreställningarna om världen och framåt mot något nytt och bättre. Han nämner också fysikern och nobelpristagaren E. Schrödinger, som sa att hans livsåskådning var identiskt med de indiska upanishadernas. Även Heisenberg vände sig österut. Eddingtons tankar påminner om den indiska vedantafilosofin. Dessa naturvetenskapsmän har gett upphov till något som brukar kallas ”rationalisternas mystik”. ”Och säkerligen är det mycket inom den moderna naturvetenskapen, inte minst atomforskningen, som inbjuder till ’mystik’, nu när man där måst överge den mekaniska lagen om orsak och verkan och i likhet med psykologin begagnar sig av statistisk metodik. Ja, materien själv har fått något drömkraftigt över sig, sedan den förvandlats till ett slags strålningsenergi och man måste beskriva atomerna inte på vanligt sätt utan med matematiska ekvationer och formler.”

Vetenskapen har ännu inte rätt förstått verkligheten. Eddington säger t ex att vår tids vetenskapliga forskning bara har skummat på ytan, medan de stora djupen alltjämt är okända.

Hegardt spekulerar att den kommande världsreligionen blir ett slags kunskapsreligion där meditation och kontemplation spelar en stor roll. Det är tänkbart, menar han, att den nutida materialistiska inriktningen inom mänsklighetens gruppjäl ger upphov till en reaktion på materialismen av intuitiv religiös art. Den nya världsreligionen kommer nog inte att märkas förrän den är mitt bland oss med en ny, mer positiv sinnesstämning med nya värderingar. Även om detta inspireras av någon stor andlig personlighet, är det dock på det okända planet inom vår gruppjäl som den verkliga förändringen sker. Sacharov har sagt att världssituationen, som hotar mänsklighetens fortlevnad, endast kan förändras genom en total mental omställning, så att mänskligheten blir en enda stor familj, ett enda universellt broderskap, så att en annan livsåskådning träder fram inom hela den mänskliga grupp själen. ”Detta är lika tydligt som att framtidens kultur aldrig kan vila på enbart vetenskaplig och teknisk grund utan stöd av en bärande livsåskådning.” Och i botten av detta måste finnas en ny och bättre religion.

Så lågt Bernhard Hegardt i referat och citat.

Jag menar att i grunden av människornas livssyn måste finnas insikten att världen inte kan förstås på ateistiskt vis som en följd av mekaniska slumpprocesser och naturligt urval. Människorna måste förstå att det finns en faktor X bakom evolutionen såsom en styrande kraft. Denna kan vi inte beskriva, men den synes vara medveten, intelligent och skapande. Den är troligen själva världsgunden, Det Som Är.

SM

Citat ur Marcus Aurelius ”Självbeträktelser”

Den som dör urgammal och den som dör helt ung förlorar detsamma. Bägge går nämligen miste blott om det närvarande ögonblicket, ty blott det äger de; och vad man icke äger kan man ej förlora.

Marcus Aurelius, bok 2

Hur mycken tid vinner icke den, som ej har ögonen riktade på vad nästan säger och gör och tänker, utan blott tillser, att hans egna handlingar är rättvisa, fromma och goda. Se alltså icke på vad andra ha före, utan vandra din väg rakt fram.

Marcus Aurelius, bok 4

Du är en stackars själ, som släpar på en död.

Marcus Aurelius, bok 4

Bästa sättet att försvara sig är att icke löna lika med lika.

Marcus Aurelius, bok 6

Hur skändligt, då i livet själen förtrötts, innan ännu kroppen är trött!

Marcus Aurelius, bok 6

Endera står du upprätt av egen kraft, eller också låter du dig upprätthållas.

Marcus Aurelius, bok 7

Gräm dig icke över vad som fattas dig, utan se på det bästa du har, och tänk på hur ivrigt du skulle eftersträva det, ifall det saknades.

Marcus Aurelius, bok 7

Må gärna någon vara duktigare i brottning än du, men må ingen vara mera människoälskande, anspråkslösare, undergivnare i motgången och mera overseende gentemot medmänniskornas förseelser.

Marcus Aurelius, bok 7

Blicka i ditt innersta! Där är det godas källa; gräv beständigt, så sprudlar den beständigt.

Marcus Aurelius, bok 7

Det är löjligt att icke fly den egna ondskan, vilket man kan, men försöka undfly andras, vilket är omöjligt.

Marcus Aurelius, bok 7

(Boken utkom på Forum 1953. Övers. av Ellen Wester. Citaten utvalda av Göran Söderqvist.)

Hyllning till hans djävlighet Satan

Din är makten, o store Satan! Du har skapat världen efter ditt sinne – och vi böjer oss undergivet under din svarta spira, fria att handla efter vår naturs djupaste behov.

Ditt anlete känner vi inte, helveteshärskare, men vi är dina avbilder – eller är du en bild av oss? Du besitter samma hat som vi, är känslolös och självisk som vi. Ditt första bud är ”jag skall inga andra gudar hava jämte mig”, och ditt andra bud, som är det första likt, lyder: ”jag skall älska mig själv mer än allting annat i världen”.

O, djävul, din brist på medkänsla fyller oss med tillfredsställelse. Enligt din lära, som gripit oss djupt, får vi arbeta för våra egna mål utan hänsyn till andra – och därigenom upplever vi frihet och självförverkligande.

”Du kan ljuga.”

”Du kan bedraga.”

”Du kan stjäla.”

”Du kan missbruka.”

”Du kan döda.”

Dessa dina bud har vi av övertygelse anslutit oss till. Och ständigt har vi dig i våra hjärtan. Ja, vårt liv är en daglig djävulstjänst. Våra meditationer rör sig kring frågan: vad kan jag göra för mig själv, hur skall jag skaffa mig själv allt fler förmåner?

O, Herre, stor är din djävlighet, och stor är din nåd att vi får följa dina bud. Du har gett oss tobaken och alkoholen för att vi skall kunna njuta utan hänsyn, införa god, tjärrik rök i våra lungor och berusa oss så att våra hämningar och sorger försvin-

ner i spritens förklarande skimmer. Du låter oss, utan tanke på följderna, fylla luften med gaser och rök. Du tillåter detta, o djävul, trots att det egentligen borde vara förbjudet – men i din gränslösa nåd ger du oss friheten att missbruka naturen och vår egen kropp – du slår oss med blindhet och dövhet, så att vi intet förstår av sammanhangen, så vi följer dig tillgivet till vägens slut. Du är vårt allt. Du uppfyller vårt liv, ger det mening.

Och tack, o nådefulle djävul, för bilen, vårt käraste föremål på jorden. Tack för att vi får ha den, trots att i vårt land, Sverige, årligen 1200–1300 människor dödas och 5000–6000 skadas i trafiken. Du har ömkan med oss och ser till oss som bilsugna äro.

Tack, också, för all den förkonstlade maten, som innehåller skadliga ämnen, men som vi dock av din nåd får njuta av – tack för att vi ej behöver äta gräs såsom råkostarna, de som icke veta vad kulinarisk njutning vill säga.

Tack, o barmhärtige Satan, för att vi får leva kort men intensivt utan vämjelig hänsyn till andra och utan störande tankar på egen hälsa – ”olyckan drabbar alltid andra” är vår bärande filosofi.

Tack för att vi slutligen får dö i din famn, o höge Mästare, i någon av de åkommor som du visligen krävt som vedergällning för din nåd.

Ur Sökaren 7, 1975. (För säkerhets skull påpekas här att texten skall uppfattas som en satir.)

Religion är bra

Religiös tro kan för många verka vara något alltför inåtvänt i vår socialt inriktade tid. Den troende uppehåller sig för mycket med det egna jaget, menar de kritiska, och detta är osunt – och osympatiskt. Riktigt är i stället att vara engagerad i samhällsfrågor, att göra en insats – om än blygsam – för att bygga en bättre värld.

Följande citat ur ett brev som författaren Gunnar Edman erhållit är kanske ett bra exempel på de skilda uppfattningar som finns i dessa saker – och även ett uttryck för generationsmotsättningar. Edman återger avsnittet i sin bok ”Sändning pågår” (Verbum 1972).

”Jag har en son som är politiskt verksam, bl. a. är han aktiv FNL-are. Själv är jag kristen. Men vi kommer inte överens. Han anklagar mig för att jag i mitt kristna liv bara pysslar med mig själv, som han säger. Han har inget emot Jesus som revolutionär. Men de kristna har stängt in Jesus i kyrkorna, menar han. Där har Gud privatmottagning för enskilda själar.

Igår när jag varit i högmässan frågade han hur många som deltog i gudstjänsten. Det hade räckt med en, sa han: Gå in i din kammare och stäng igen din dörr och bed till din lilla privatgud. Om så världen går under kan det ju inte störa ert lilla privatliv osv osv i den stilen går han på.

Detta dömer mig ibland. Kanske har han rätt, tänker jag. Men först och sist gäller det ju den enskilda själens frälsning, gör det inte? Och som kristen blir man isolerad mer eller mindre, det är väl ohjälpligt? – – –”

För en utomstående kan kristen tro synas väsentligen vara

att gå i kyrkan, bedja stilla böner till Gud samt ge litet ur penningpungens överflöd. Detta kan man kritisera, eller ironisera över. Man kan förkasta det. Men man skall ändå förstå att förmågan att se världen i religiösa färger är en tillgång. Många söker sig i en svår livssituation till religionen, och tron blir då en själsstärkande medicin. Detta beteende är allmänmänskligt, och ingen skall se ned på dem som börjar bli religiösa när de får det svårt. I stället skall man vara glad över att de hittar en tro som blir dem till hjälp. Att bedja till Gud i svåra stunder är ingenting förnedrande utan en naturlig och vanlig handling, ett sätt att öppna ett fönster i en instängd situation.

Många är säkert de agnostiker och ateister som bett till en Gud som de saknat tro på men ändå på försök har åkallat. ”Gud, om du finns ... hjälp!” Kanske att Gud ändå finns, tänker man, och är närvarande i medvetandet, så att bön till honom trots allt är meningsfull. Kanske att det individuella medvetandet är en del av Guds medvetande, eller att det finns hjälpare som fångar upp jordvarelsernas böner och vidtar sina heliga åtgärder. Man kan aldrig riktigt veta. Men man vet att människor i sin ensamhet behöver en gudomlig korrespondent.

Religionen är människovänlig, om den inte vänds i egoism, intolerans eller fanatism. Vi är alla universums barn, och vi vill att vår fader-moder skall se till oss, ha en avsikt med oss. Vi vill inte leva under kalla stjärnor utan existera i Guds varma andedräkt.

Ur Sökaren 10, 1975

Prästen

En dag tog jag vägen förbi församlingskyrkan, där jag inte varit sedan konfirmationen. Jag kastade blickar mot de stenar och kors varunder benen efter tidigare generationer låg, med yrken angivna.

Jag stannade och tittade på den bastanta stenmuren runt kyrkan som en gång min farmors bror, starke Jan, hade lagt. Det måste ha varit ett styvt jobb, tänkte jag. Kanske förtog han sig, för han dog endast omkring fyrtio år gammal.

Medan jag stod i mina tankar, uppenbarade sig prästen.

– Goddag! sa han.

Jag besvarade hälsningen, utan entusiasm.

– Jag ser aldrig Magnus i kyrkan.

– Nej, sa jag.

– Du är ju konfirmerad. Skall du då inte någon gång lyssna till Guds ord enligt den Heliga Skrift? Jesus har ju levt och dött för oss alla, för att vi skall vinna evigt liv! Det är stort att Gud har låtit detta ske, så att vi alla kan bli Hans barn.

Herrens tjänare tittade vädjande på mig. Skulle jag inte ge Jesus en chans? Ville jag verkligen skjuta Honom åt sidan och gå miste om det eviga livet?

– Har du något emot den kristna läran? frågade han i en ton som kunde svaret bara bli ett nej.

Jag ville helst tiga, men prästen önskade ett svar.

– Ja, sa jag, det har jag.

Han tittade vänligt frågande på mig.

– Den kristna kärleksläran, sa jag.

Prästen var vänligt avvaktande. Säkert trodde han att jag fann den alltför krävande. Men jag sa:

– Den är ju knuten till en lära om helvetet: ”den dubbla utgången”; antingen blir himmel eller helvete ens lott i evigheten. Det är ruskigt – att moster Anna kanske kommer till himlen, trots det ständiga gnatet på sin man, men morbror Anders till helvetet, fast han arbetade hårt, men söp.

– Man skall inte ta det där alltför bokstavligt, menade prästen och ville nog utlägga sin teologi, men jag fortsatte:

– Det är ett ganska bastant fysiskt helvete som Jesus talar om, där det brinner och gör ont. Det är en skam, att en världsreligion har en förkunnelse om en brinnande svavelsjö, där syndare pinas. Men ni kristna vill kanske slå Jesus på fingrarna och säga att han, Guds son, har fel om helvetet, för så farligt är det inte...

Prästen syntes rådvill, verkade samla sig till ett genmäle. Men jag hann säga att dessutom omfattas inte djuren av den kristna kärleken.

– Kristen etik utesluter djuren – till skillnad från hinduismen och buddhismen, där våra medvarelser älskas

liksom människorna. Enligt kristendomen kan djuren behandlas illa, eftersom inget förbud mot djurplågeri finns, och det har lett till att djur i kristna länder fått utstå mycket lidande. Detta hade inte behövt hända, om kristendomen haft en starkare etik.

Prästen stramade upp anletsdragen. Hans ansikte var inte längre vänligt.

– Vår religion, sa han, har vi från bibeln, Guds ord, som enligt vår mening är orubblig sanning. Den räcker att leva efter. Men du tycker visst att du är bättre än Jesus. Det är högmodets synd. Man måste ödmjuka sig och erkänna sin litenhet, inte sätta sig på höga hästar. Jag har hört att du lever precis som hinduer, utan kött. Men Gud har inte förbjudit människorna att äta kött. Det där är ett påfund av indierna, som inte erkänner Gud och säger att kon är helig och därför låter alla kor leva tills de sjuka faller ihop och dör.

– Jag har fullt upp med att följa Guds bud, sådana de är enligt bibeln, fortsatte prästen. Det är oerhört krävande. Men du vill gå ännu längre än vad Gud har påbjudit, samtidigt som du inte vill följa alla de bud som finns.

Prästen tycktes vilja lämna mig som hopplös syndare, men jag fortsatte, ivrig att platta till honom.

– Och Jesu uppståndelse från de döda är ju den grund som hela den kristna förkunnelsen vilar på. Kristen- domen står och faller med tron på Guds sons uppståndelse. Har den inte ägt rum, då är den kristna tron falsk. Som Paulus sa: Om Kristus icke har uppstått, då är er tro förgäves. Fast han tillade förstås: men nu *har* Kristus uppstått. Men vad vilar uppståndelsetron på? Jo, på rykten som gick bland en skara människor för cirka 2 000 år sedan, obekräftade påståenden att han levde. Han fortsatte inte predikandet i triumf efter ”uppståndelsen”. Han var försvunnen. Dessa rykten är inte mycket att grunda en religion på. Den tomma graven? Om den var tom, bevisar det ingenting. Kroppen kan ju ha förts bort: man gav vakterna en sömndryck och tog kroppen, medan de sov.

Och jag spelade ut Buddha mot Jesus:

– Den förre vände sig till människornas förstånd.

Han sa: Tro inte på det jag säger er för att det är jag som säger det, utan tro på det om ni finner det riktigt. Det är en intelligent inställning. Jesus sa tvärtom: Tro på mig! Han ville att mänskorna skulle tro på honom bara för att han sa det.

Prästen log overseende, till synes bottnande tryggt i sin tro.

Jag såg hans rygg när han gick, och undrade vilka tankar han tänkte.

SM

Eskil Svensson tog över tidningen HÄLSA från Are Waerland och gjorde den till ett slagkraftigt organ för "waerlandismen". Efter HÄLSA-tiden har han bl a varit redaktör för VEGETAR och gör numera webbplatsen NY HÄLSA.

Hans hemsidas motto är **SAMARBETE MED NATUREN.**

Besök på NY HÄLSA rekommenderas – <http://hem.bredband.net/esksve/>

Eskil skriver bl a om 12 hälsans byggstenar:

Socker – bli oberoende av fabrikssockret
Salt – undvik alltid koksalt
Grön råkost – minst 50 procent råkost vid varje dags huvudmåltid
Sädesmat – ett grötmål om dagen är en hälsovänlig gammal sed
Bröd – välj fullkornsbröd utan främmande tillsatser
Vatten – drick mer vatten än törsten kräver
Använda kroppen – ingen vana är mer hälsosam än regelbunden motion
Slappna av – allt fungerar bättre om du slappnar av
Inre hälsa – med tankens kraft kan du bygga ett meningsfullare LIV
Helhet – ta hand om din stund på jorden
Naturlig design – välj mat som gynnar dina organs hälsa
Medicin – hjälp dig själv att vara frisk genom din livsföring

Vi läser bl a:

Henry Larssons Friskvårdskort

Ett av **Henry Larssons** många initiativ var att göra ett litet plastat kort att ha i fickan eller handväskan. Där hade han valt att ge fem grundläggande regler för en hälsofrämjande naturenlig livsstil. Reglerna på kortet var följande:

1. *Låt bli alla påtagliga gifter; t ex alkohol, tobak och kaffe.*
2. *Kolla vad du äter. Undvik påtagligt fett, socker och salt samt all skräpmat såsom chips, läsk och liknande.*
3. *Lär dig näringslära, vitaminer, spårämnen – gå över till en vegetarisk kost!*
4. *Rör på dig mera – öka syreintaget och hjälp kroppen att göra sig av med slaggprodukter.*
5. *Tänk och tala positivt! Var glad – därmed smittar du din omgivning.*

I kortets baksidesprogram för en hälsodag lät Henry Larsson motionen få det största utrymmet.

Mera motion UTE, minst tre gånger i veckan och minst en halv timme varje gång.

Han citerar vad jag (ES) skrev om motion i en bok redan för många decennier sedan:

"Friluftsliv ger hälsa. En av vandringsens viktigaste uppgifter är den rogivande och helande samvaron med naturen. Därför, vik aldrig från den regeln, minst åtta timmars friluftsliv varje vecka. Var inte rädd om svettdropparna och ditt byte kommer att bli ouppskattbart."

Sanningar som stått sig genom åren, kommenterar Henry Larsson på sitt friskvårdskort.

Ät inte djur!

FN riktar dråpslag mot köttmat: ger starkt ökad cancerisk

Bakom varningen står 22 experter på kost och cancer hos World Cancer Research Fund (WCRF).

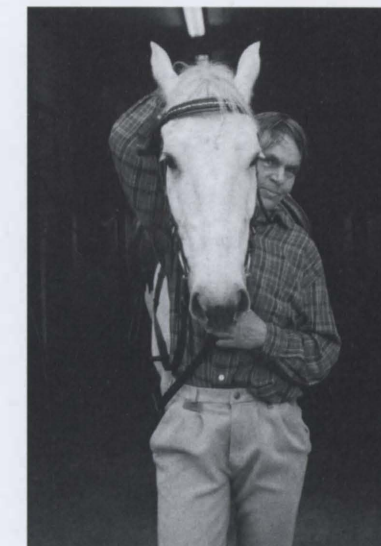
Experterna fann att risken för cancer tilltar med den mängd kött människan äter. Deras slutvarning är: Ät aldrig korv, leverpastej och andra processade (tekniskt bearbetade) köttvaror – och ät högst 500 g biff, fläsk och lamm i veckan.

Andra fakta mot kött i maten växer snabbt. Ägna dem några minuter innan du köper din mat!

En vision om samverkan

Och ett erbjudande om del i donation

Av Åsa Freij

UNDER DE TRETTIO ÅR, som jag har skrivit om goda eldsjälar, allt medan världen blivit värre, har jag tänkt att det är *samverkan*, "enad front", som saknas.

Om vi kunde sätta igång en folkrörelse, en i varje land och en internationell, vi som delar en viss andlig livssyn och vill manifestera den i praktiken. Vilken "gren" av idealism vi än ägnar oss åt – miljö, fred, rättssäkerhet, djurskydd, giftfri odling o s v – är vi väl samma slags människor.

Vi vet att vi aldrig skulle ge oss själva stora bonusar och dubbla löner och pensioner bara för att vi hade makt att göra det, och vi skulle inte bidra till miljöförstörelsen bara för att vi har råd och vill semestra utomlands. Och vi VET alla att det inte finns något som helst arbetslöshetsproblem – bara ett administrativt. Världen skriker efter hjälp, medan tusen och åter tusen går sysslösa – och medan de som gör något åt problemen, sliter ut sig för att de är för få.

Jag försöker dra mitt strå till stacken genom att skriva om dem som gör något utifrån sin goda vilja. Men det räcker inte. Kännedomen om dessa människor når inte så många av dem som behöver kunskapen och inspirationen och kunde stimuleras till goda gärningar för att göra världen bättre.

Därför, menar jag, behövs det att vi gör alternativa levnadssätt mer synliga.

Detta gör vi bäst genom att skapa – utöver ett opinionsbildande samarbete – verkliga fysiska centra, eller "alternativa modellsamhällen" som vi kallade dem, vi som gjorde ett försök på åttiotalet (stiftelsen SAMS) – med start på en gård, som donerats för ändamålet.

VARFÖR ska det inte kunna bli så att man "snubblar" över ett alternativt center, ett alternativt modellsamhälle – en ekologisk SAMS-by – vart man än beger sig – likaväl som man "snubblar" över McDonalds-restauranger, Statoil-mackar, IKEA-varuhus o s v? Skulle det vara så omöjligt att VI SOM VILL VÄL skulle kunna etablera oss lika bra som DE SOM VILL VINST!

Låt oss lära oss av de kommersiellas effektiva metoder – men behålla vår egen mening.

De flesta av oss är inte rika. Men de flesta har ändå litet över – både av tid och kraft och pengar OM vi verkligen prioriterar! Och inget är väl angelägnare än dylikt en-

gagemang – som läget är idag att vi faktiskt riskerar att utplåna vår jord och vår mänskliga art. Vi behöver inte ens vara någorlunda godhjärtade och idealistiska – utan bara vettiga nog att begripa att även ur egoistisk synpunkt så är en levande jord av större intresse för oss alla än en magnifik herrgård, en stilig bil eller dyrbara resor till främmande länder.

Jag är inte heller rik, har även svårt att klara dagen. Men jag har en viss liten förmögenhet i fast egendom – p g a det system som jag ogillar där man kan tjäna pengar bara på att ha pengar eller pengars värde. Jag har alltså sedan länge ett par mindre fastigheter som ökat i värde under årens lopp – såsom det är i systemet.

Jag äger främst en centralt belägen gård, en timmes färdväg från Stockholm. Denna och en mindre tomt helt nära Stockholm har jag skaffat just för att de skulle kunna bli någon form av alternativa kollektiv, men varit tvungen att hyra ut (till nu) för att klara banklån m m, då alternativ-tankens gick trögt att förverkliga.

Nu, medan jag lever (så att jag kan hjälpa till) – och inte i något testamente – vill jag överlåta fastigheterna på den återupplivade stiftelsen SAMS, som syftar just och bara till att stödja, lyfta fram, de flesta goda redan existerande alternativ – alltså sådana som jag skrivit om under årens lopp – göra dem synliga och kända (mycket mer än vad som kan ske genom artiklar) och få dem att samarbeta för allas gemensamma bästa.

Även företag är välkomna om syftet är mer ideellt än kommersiellt.

Obs att en andel kan öka dramatiskt i värde – precis som med aktier – när vi tillsammans får fart på det hela.

DESSUTOM söks kontakt med dem som skulle vilja starta ett alternativt Nobelpris – för sådana mindre etablerade eldsjälar vid grässets rötter, som du och jag, som ju också så väl behövs.

Du som vill – till din organisation främst – ha din del i donationen och få en plats att synas tydligt på i samverkan med likasinnade, skriv till SAMS, c/o Söderberg, Skarpnäcks allé 22, 128 35 Skarpnäck.

Ur Okunnighetens och fördomarnas encyklopedi

DAN LARHAMMAR är en kortkort man från västmanländska Grythyttan, och från läroverket i Filipstad, vilken blivit professor i molekylär cellbiologi i lärdomens Uppsala. Han inte bara forskar om mediciner och hjärnans funktioner, utan vill också rädda Sveriges folk från den fördärliga vidskepelsens intellektuella moras. Även i vår tid behövs ett Upplysningens klara ljus, menar han, och detta tillhandahåller Vetenskapen. Professorn är en ledande gestalt inom föreningen Vetenskap och Folkbildning, som vill lära svenskarna "folkvet", dvs att lita till det som idag förkunnas från akademiska lärostolar.

Vetenskapen förklarar – folket lyssnar...

Det är inte längre kyrkan mitt i byn, som i gångna mörkare tider, utan de lärda akademierna mitt i samhället.

Professor Dan fixerar verkligheten med sina vetenskapligt klara och kalla ögon och ser mekaniska processer, som verkat allt sedan Stora Smällen och skapat världen i all dess komplexitet.

Åsikter som strider mot hans egna, väl förankrade i Vetenskapen, finner han skrattretande.

Lille professorn är en svuren fiende till tanken att det finns en Tanke bakom världsalltets alla former. Vetenskapen förklarar ju med all tydlighet att allt som finns är materiella processer och resultat av sådana processer. Vi är alla sådana resultat, till och med Dan själv. I världsbotten ligger slumpen.

Religion är osanning. Gud finns ej, utan är ett hjärnspöke. Och ingen bot ges utanför Vetenskapen. Inga andliga krafter verkar genom healing, bön etc. Eftersom det är uppenbart för Dan att det förhåller sig så, framstår de som påstår något annat som lurendrejure, och som sådana skall de beskrivas och bekämpas.

Vi måste se kritiskt på allt som strider mot den Vetenskapliga Världsbilden, säger han med eftertryck – däremot skall vi inte ifrågasätta den nutida vetenskapens mekaniska världsbild, ty den är orubblig som gråaste granit.

SVEN OVE HANSSON är en ex-medicine studerande som nu är professor i tänkande (filosofi) vilken mycket bestämt förklarar att det inte finns bevis för något utom normalt. Den rad av "bevis" som åberopas, beror, menar han, på fusk, fusk, fusk – och inkompetens hos forskare, sådana som Joseph Banks Rhine. Vi har ju övervuldigande vetenskapliga bevis, påpekar Sven Ove, på att verkligheten utgörs av materia och materias verkan på materia, och ingenting annat. Talet om andliga och intelligenta krafter är obelagt och därmed falskt.

Den nu gråskäggige vetenskapsmannen ser som ett kall att tillbakavisa ignoranternas angrepp på Vetenskapens världsbild. Han är centralgestalten i försvarsrörelsen mot den farliga vidskepelsen. Åter och åter förklarar han, när han som vetenskaplig auktoritet uttalar sig för folket, att det inte finns några som helst bevis för något som helst paranormalt, trots ett århundrade av parapsykologisk forskning – även om det kan tyckas så för de fåkunnige. Han är nämligen väl inläst i delar av den skeptiska litteraturen. Och skeptikerna litar han på som på sin egen tanke. Som Rodins Tänkaren sitter han stadigt på en stor sten – materialismens sten.

Den vetenskap som sluter sig till existensen av anormala fenomen är för skeptiske professorn *dålig vetenskap* och dess oskickliga företrädare bör tas i örat.

Sven Ove är en av bålde kämpar i Vetenskapens hus – kanske i Sverige den båldaste av alla – vilken med lidelsefull övertygelse verkar för en hederlig ateistisk, mekanistisk förklaring till världsalltet, utan några mystiska, andliga inslag.

"Vetenskapen idag säger...", observerar professorn – och Vetenskapen måste man ju tro på. Han ser inga betydande tveksamheter i den vetenskapliga världsbilden, och därför tvivlar han på allt sådant som avviker från vetenskapen idag. Radikalt nya tankar är inget som lockar.

JESPER JERKERT ser sig marschera under förnuftets fana tillsammans med, ja rentav i spetsen för, skeptikerna/-rationalisterna. Han är ordförande i upplysningsförbundet Vetenskap och Folkbildning. De har ett viktigt uppdrag: att visa svenska folket vad som är vetenskap och vad som är villfarelser.

"Folkvettarna" representerar – anser de själva – den högsta formen av tänkande, den vetenskapliga; de har skarpt intellekt, och deras tankar slinter ej in på o- eller pseudovetenskap, faller ej i farstun för sådant som paranormala orimligheter, feltolkade nära döden-upplevelser, fantasifulla UFO-rapporter, obevisad healing och obekäftad alternativmedicin.

De tågar till strid, dessa skeptiker och rationalister, mot falskheten, okunnigheten, flummet, mot de slemma charlatanerna och de enfaldiga pseudovetenskaparna. Vid deras angrepp med saklighetens tunga artilleri faller lögnerna som kaglor. Folket skall ledas till förnuft, det är folkvettarnas stora idé.

Om upplysningsmännens ideologi slår igenom, blir samhället så mycket bättre, anser de, ty människan lever värdigare i förnuftets ljus än i villfarelsens dunkel.

På deras standar står ord som FÖREN MATERIALISTISK VETENSKAP, FÖR SLUMPHYPOTESEN SOM FÖRKLARING TILL VÄRLDEN, FÖR EN MEKANISTISK VÄRLDSBILD, MOT ALL MYSTIK.

Jesper är bl a VoF:s expert på slagrutan, fastän han aldrig varit med om några experiment överhuvud taget. Men han har gjort sig tankar om dem, och det är skarpa tankar, menar han, så skarpa att det inte gör något att de bara är tankar.

I Jespers bild av verkligheten finns KARTAN, som visar hur allt är, och den kartan skall inte ifrågasättas. Den är lika självklar idag som bibeln var förr.

CHRISTER STURMARK är humanisternas (dvs ateisternas) ordförande, som i offentliga debatter självsäkert leende utsäger absurditeter, såsom att någon andlig intelligent skaparkraft inte finns, och inga övernaturliga fenomen heller. Allt i världen förklaras genom materiella slumphändelser. Människokroppen bara ser ut att vara ett intelligent bygge; i själva verket är den naturligtvis som allt annat en följd av slump och naturligt urval.

Den självsäkre ser sig själv som en viktig debattör, en som tagit sig den angelägna uppgiften att städa undan vidskepelse och tro på det övernaturliga.

Bakom t ex kroppens alla fiffiga anordningar ligger ingen tanke, menar ateister som Christer Sturmark. Körtlar i yttre hörselgången på örat avsondrar vax, vilket hindrar damm och små partiklar att komma in i örat. Bra uttänkt anordning, tycker man. Men enligt ateister är det i stället så att individer med detta vax har haft en fördel framför andra så att de överlevt och fortplantat sig till skillnad från individer utan vaxet. Samma sak med exempelvis ögonbrynen: De har utgjort en så stor fördel i kampen för tillvaron att de överlevt, vilket de ögonbrynslösa individerna inte har gjort.

SM